

Marele Gatsby

Hristo Boicev

Piesă după romanul lui F.L. Fitzgerald

*Romanul "Marele Gatsby" aproape că nu are istorie teatrală. Pricina pentru modesta soartă scenică e structura neteatrală a romanului, potrivită mai degrabă pentru o transpunere cinematografică. (Cartea are cinci ecranizări până în prezent). Autorul acestei piese a reușit să realizeze o bună variantă scenică. Meritul lui constă în unitatea de spațiu și "reflexiile" celebrelor petreceri din casa lui Gatsby, fără de care piesa pierde din sens. Acțiunea și întâmplările din roman se petrec după primul război mondial, dar în piesă poate fi vorba și despre al doilea război mondial – perioadă mai cunoscută de publicul actual. Piesa este înregistrată la **Societe des Auteurs et Compositeurs Dramatiques** – SACD, Paris. Drepturile de autor intră în vigoare pe 1 ianuarie 2012.*

PERSONAJELE

Nick Carraway
Jay Gatsby
Daisy Buchanan
Tom Buchanan
Jordan Baker
Chaster McKee
Lucille McKee
Catherine
Myrtle Wilson
Wilson
Wolfsheim

Îngrijitorul de câini (nu e obligatoriu, la fel și scena cu el)

Toate scenele din piesă se desfășoară pe veranda noii case a lui Carraway. Veranda aceasta poate fi sufragerie, hol, cameră de oaspeți... fără peretele dinspre public. Pe laterale și în fundal există câteva uși. Pe ușa centrală se intră în casă, iar ușile laterale sunt pentru accesul spre celelalte camere. Există telefon undeva în casă. Când sună se aude, dar nu se vede. În fața verandei este o alee. Casa lui Gatsby este vizavi de casa lui Carraway, dincolo de alee, iar aleea e în sala de spectacole, unde e publicul.

PRIMUL TABLOU

Nick Carraway cu un geamantan în mijlocul noii sale case. Se uită la tavan, verifică becurile, ușile, mobila, un balansoar. Se uită la priveliște, din verandă... Se aude soneria de la intrare de câteva ori... Intră zgomotos Tom și Daisy cu o sticlă de șampanie, după ei, fără zgomot, intră Jordan. Toți trei strigă în cor: "Bine ați venit în New York!". Tom deschide șampania, pocnind dopul.

NICK Tom! La naiba, ce ai crescut! O, Doamne! Și Daisy e aici! E așa de frumoasă că te orbește!

TOM După atâția ani, iar împreună! Ești la fel ca în liceu!

DAISY Nick! Baby! Incredibil! În sfârșit, la New York!

Un șofer în uniformă intră cu un coș pentru picnic plin cu mâncăruri și sticle cu alcool... Ospătarii aranjează micul dejun. Tom umple paharele cu șampanie.

TOM Suntem primii oaspeți. Notează-ți! Și venim cu tot ce trebuie: mâncare și băutură.

DAISY Îți aducem și o gagică. Ce, nu suntem prieteni, Nick? (*Spre Jordan*). Vino, creatură divină, vino aici! (*Face cunoștință lui Nick cu Jordan*). Miss Jordan Baker, vărul meu Nick.

TOM (*ridică paharul să dea noroc*). Pentru New York și noua ta casă! Casă nouă, gagică nouă!

DAISY (*se uită în interiorul casei*). Ți-am ales o casă minunată, nu-i așa Nick?

NICK Nemaipomenită. Pentru posibilitățile mele e super.

DAISY E de-a dreptul gratis în cartierul acesta snob. Când am văzut-o, imediat am sunat agentul. Dar acum văd că e mai frumoasă decât în fotografie.

TOM Ai cumpărat-o?

NICK Încă nu, dar am plătit prima rată.

DAISY Excelent! E o afacere bună. E o locuință mică, dar aici prețurile sunt cosmice.

TOM Am cumpărat și noi treizeci de acri, dincolo de lac. Casa e de-a dreptul un castel. Vezi, acolo e iahtul cel nou. Avem și grajd pentru caii de rasă și pentru ponei...

NICK Și eu am un palat vis-a-vis, dar nu e al meu. (*Trage perdeaua de la fereastră*).

DAISY O, Doamne, al cui e palatul ăsta din basme?
 NICK Al cuiva numit Gatsby. L-a cumpărat acum câțiva ani de la magnatul petrolului Demaine.
 DAISY Ai spus Gatsby!? Care Gatsby?
 JORDAN Gatsby? N-ai auzit de Gatsby? N-ai auzit de petrecerile lui din parcul de vis-avis?... În fiecare vineri adună toată ”crema” New York-ului - aristocrația.
 TOM Adună toate ”gunoaiele”, mai bine zis.
 JORDAN Te rog, Tom! Am fost acolo vinerea trecută: toate starurile și chiar primarul New York-ului erau la petrecere. Până la patru dimineața.
 TOM Am auzit... Fel de fel de minunății scriu tabloidele despre el...
 DAISY Cine naiba este acest Gatsby?
 JORDAN Nu știu exact, scumpo! Vreun oligarh! Citește ziarele: e mereu pe prima pagină...
 TOM Oligarh... Lăsați naiba senzațiile astea ziaristice. Să știi Nick, căsuța e faină. La o sută de metri, mai jos, e service-ul lui Wilson, unde oricând poți să iei benzină sau să-ți verifici mașina. E cam prostănac, dar e băiat bun...
 DAISY Nu vorbi așa, Tom. Omul e simpatic. L-am văzut din mașină.
 TOM Ce are una cu cealaltă?
 JORDAN Eu chiar îl cunosc. E amabil. Și soția lui e frumoasă.
 TOM Telefonul tău funcționează, Nick? Dacă are o soție frumoasă...

Daisy se uită discret la Jordan și apoi deranjată la Tom.

NICK Ar trebui să funcționeze.
 TOM Am întrebat în caz de nevoie... Și ce mai spui, Nick, cu ce te ocupi acum?
 NICK Păi... Pe scurt, cu acțiuni.
 TOM Pentru cine lucrezi?
 NICK Pentru American East Commerce. Am lucrat pentru ei în Occident, dar m-au trimis aici.
 TOM În conducerea firmei?
 NICK Așa scrie în contract.
 TOM Asta înseamnă salariu mai mare de cinci mii?
 NICK Sper să fie așa, măcar pentru un an...
 TOM Cum pentru un an, asta e o carieră de viitor?
 NICK N-o să profit. Un an mi-ajunge să plătesc ratele. Căsuța asta nu e chiar un palat.
 TOM Și după?
 NICK Scriu o carte.
 TOM Ești nebun? Ce naiba de carte?
 NICK O carte despre civilizație.
 DAISY Doamne! E teribil de interesant. Jordan, ai auzit? Nick va scrie o carte despre civilizație! Să bem pentru Nick! Până la fund, Jordan!
 JORDAN Nu pot. Mă antrenez pentru turneu.
 DAISY Te antrenezi?Tu? Ești așa de neserioasă că mă mir cum reușești să faci ceva vreodată. (*Spre Nick*). O Nick, nu-mi vine să cred că o să scrii cartea. E foarte sexy! Dar trebuie să o vezi pe micuță.
 NICK Mi-ar făcea plăcere.
 DAISY Acum are trei ani. N-ai văzut-o niciodată, cred.
 NICK Niciodată.

DAISY Ei, nu se poate așa, trebuie s-o vezi... Trebuie. Ea e... E ceva... Merge, vorbește... Tom, să o faci personaj în cartea ta! Ea e cununa civilizației.

TOM *(bate cu pumnul în masă, toata lumea sare stresată)*. Civilizația putrezește!

JORDAN Pofitim?

TOM Da, civilizația se ruinează. Ați citit "Ascensiunea imperiilor de culoare" ?

NICK Vrei să spui că citești cărți?! Felicitări!

TOM Toată lumea trebuie să citească volumul acesta. Și dacă nu suntem atenți rasa albă va dispărea. Asta spun savanții...

DAISY Tom a devenit foarte intelectual, Nick.

TOM Cartea e scrisă de savanți! Dacă nu luăm măsuri, rasele de culoare ne vor înghite.

DAISY Groaznic! Nu-i așa, Nick?

JORDAN Dar negrii nu sunt la fel ca și ceilalți? Negru și alb e negru și alb, nu colorat...?!

TOM Să nu-ți uiți gândul. Ideea cărții e că noi suntem rasa nordică. Eu, și tu, și ea. Noi am creat tot ce se numește civilizație... știință, artă, totul. Ați înțeles?!

DAISY Da, să nu ne contrazicem, să bem!

TOM Departe de soarele african, negrii treptat or să albească. O să vină o zi când nu mai știi cine e alb și cine e negru.

JORDAN Groaznic!

DAISY Tom e separatist, Nick. Dacă bea "Black & White", toarnă în pahare diferite.

TOM Vorbesc serios, Daisy.

JORDAN N-am înțeles nimic Tom. Spui că n-o să fie nici o diferență între ei și noi?

TOM În general da, dar mai sunt și alte diferențe: de pildă, mirosul. Savanții au descoperit că mirosul lor neplăcut n-o să dispară.

DAISY *(bate din palme)*. Bravo! Super! Noroc!

TOM Și în cartea asta mai spune că...

DAISY Nu, Tom! Ajunge! Ne-am lămurit toți.

TOM Bine. Mă opresc. *(Iese)*.

JORDAN *(spre Nick)*. Casa dumneavoastră este a patra din zonă pe care o vizitez. A dumneavoastră, a lui Tom și Daisy, a lui Wilson - cel cu service-ul auto - și a lui Gatsby, de vis-a-vis...

DAISY Care naiba de Gatsby? Cine e?

JORDAN Oligarhul, nu ți-am spus?...

Daisy trage cu urechea la discuția telefonică a lui Tom, de dincolo.

DAISY Scuzați-mă o secundă. *(Iese enervată)*.

Din sufragerie se aude o discuție aprinsă. Jordan se duce la ușă și încearcă să asculte discuția.

NICK *(tușește delicat)*. Acest Gatsby despre care ați întrebat...

JORDAN Liniște! Vreau să aud ce se întâmplă.

NICK Ce ar putea să se întâmple?

JORDAN Credeam că toată lumea știe.

NICK Ce să știe?

JORDAN Păi vedeți...cum să vă spun...Tom are o amantă la New York și...

NICK Chiar așa?

JORDAN Da, dar putea să fie mai delicat!
NICK Eu nu cred. Dar sunt surprins că citește cărți. Ceva nu e în regulă cu el...
JORDAN În ce sens?
NICK Era campion la polo la 21 de ani și bogat dinainte de a se naște. El nu e făcut să citească, e făcut să învingă!
JORDAN N-o să uit asta, poate o să-mi fie de folos...

Tom și Daisy se întorc la masă.

DAISY (*cu veselie prefăcută*). Am aruncat o privire afară. E foarte romantic. Păsările cântă așa frumos, în copaci... Nu-i așa că e romantic, Tom?
TOM Foarte romantic. Nick, vrei să mergem în grajd?
NICK Mulțumesc și aici e bine.
JORDAN Bine, voi continuați, eu plec. Pentru mine e târziu.
DAISY Jordan participă la un turneu mâine, în Westchester. Tom, condu-o pe Jordan până la taxi.
NICK O, da, mi-am amintit! Sunteți Jordan Baiker, campioana la golf. Într-adevăr, Doamne!
DAISY Nick dragule, mereu ai fost cu capul în nori. (*Lui Jordan*). Te conduce Tom, scumpo.
JORDAN Noapte bună, domnule Carraway. Sper să ne vedem curând. (*Iese cu Tom*).
DAISY Sigur vă mai vedeți. Mă gândesc chiar să vă căsătoresc. Vă închid din greșeală în dulap, vă trimit cu barca pe mare sau ceva de genul ăsta...
JORDAN (*de pe scări*). N-am auzit nimic. Noapte bună!

Daisy toarnă șampanie în paharul lui Nick.

DAISY E o fată bună.
NICK E din New York?
DAISY Nu. Suntem din Louisville. Anii adolescenței i-am petrecut împreună. Ce ani minunați... și nebuni...

Daisy respiră adânc și bea.

DAISY Noi nu ne prea cunoaștem, Nick, deși suntem veri. Din cât îmi amintesc, nu ai fost la nunta mea?
NICK Eram la război.
DAISY Da, așa e. Dar nu mai contează. Am trecut prin întâmplări grele și acum am devenit o cinică. Da... (*Plânge*). Nick, acest favorit al naturii ... Tom m-a înșelat după numai două luni de la căsătorie cu o cameristă de hotel.
NICK Mai bine povestește-mi despre copilă. Cred că vorbește și... mănâncă ... și face tot felul de lucruri...
DAISY Ascultă Nick, vrei să știi care au fost primele mele cuvinte când am născut-o? Vrei să știi?
NICK Sigur.
DAISY Ca să înțelegi de ce văd așa viața... Născusem de o oră și Tom era... Dumnezeu știe pe unde. M-am trezit din anestezie cu sentimentul că sunt abandonată. Am întrebat asistenta dacă e băiat sau fată. Mi-a spus că e fată și am început să plâng. Mi-am spus: "E bine, sunt bucuroasă. Și sper să fie o

proastă – e cel mai bun lucru pentru o fată pe lumea asta - o proastă mică și frumoasă”. Vezi, eu cred că viața e groaznică. Toți oamenii deștepți gândesc așa; și eu sunt convinsă că e adevărat. Am trecut prin multe și nu îmi fac iluzii. Nu-mi fac nicio iluzie, Doamne!

Se aude vocea lui Tom.

TOM Daisy, plecăm?
DAISY Asta e realitatea. Țasta e adevărul, Nick. Hai, pentru azi e destul. La revedere! Ne vedem... curând. (*Îl pupă și iese*).

Tom apare la ușă.

TOM Hai, Nick, ne vedem în curând. Apropo, ce faci vinerea viitoare?
NICK Nu știu, de ce?
TOM Să facem un party, ce părere ai?
NICK Party?! Unde?
TOM Aici, la tine.
NICK La mine?
TOM E normal. Nou veniții așa fac. Băutura și catering-ul sunt de la mine. (*Îi face cu ochiul*). O să-ți fac cunoștință cu prietena mea. De ce te uiți așa?
NICK Pentru că așa, dintr-o dată...
TOM Am ceva și pentru tine, desigur... ai nevoie de o gagică în casa asta nouă, la naiba!
DAISY Tom, sunt în mașină.
TOM Ne vedem vineri... (*Iese*).

Nick se așază, gândindu-se la cele spuse de Tom, și își toarnă șampanie în pahar. Se aude soneria.

NICK Da, intră!

La ușă apare un șofer în uniformă cu mânuși albe.

ȘOFERUL Bună seara!
NICK Bună seara. Vă rog?
ȘOFERUL Aveți o invitație la party, sir.
NICK O, nu! Iar?
ȘOFERUL (*îi dă invitația*). Stimate domn, vecinul dumneavoastră, mister Gatsby, organizează un party...
NICK Sper că nu la mine, de data asta!
ȘOFERUL Nu, în parcul de vis-a-vis, domnule! Ca de obicei, în fiecare vineri. Sunteți invitat cu respect...
NICK Mulțumesc, spuneți-i că sunt obosit.
ȘOFERUL Întotdeauna sunteți binevenit, domnule. (*Iese*).

Afară se aud multe voci, larmă. Nick se duce la fereastră și trage draperia. Se aude un semnal muzical și vocea dirijorului.

DIRIJORUL Și-acum, doamnelor și domnilor, începem.
NICK O, Doamne!

Veselie, chicoteli, discuții aprinse, muzică tare Dixieland. Întuneric.

TABLOUL DOI

Se aude soneria. Nick deschide: la ușă e Tom cu o sticlă de whisky în mână.

TOM Nick, întâmpină oaspeții!
NICK Ce oaspeți, Tom?
TOM (*în șoaptă*). Hai, fără prostii, Nick! Te rog. Ți-am spus - e party. E vineri.

Un șofer în uniformă intră cu două coșuri cu flori, mâncare și șampanie.

NICK Credeam că glumești...
TOM Nu glumesc, e un party adevărat. Sper că Jordan Baker nu-i aici!
NICK De unde îți veni ideea asta?
TOM Întreb și eu, așa... Te privea cu mare interes...
NICK Ne-am întâlnit doar de două ori și a fost din întâmplare.
TOM Când o s-o vezi pe sora lui Mirtyl a mea, uiți complet de ea. (*Spre ușă*). Mirtyl! Mirtyl, e liber, poți să intri!

La ușă apare Mirtyl într-o rochie sclipitoare, cu un buchet mare de flori.

TOM Faceți cunoștință, Mirtyl. El e Nick!

Mirtyl se prezintă puțin dezamăgită.

MIRTYL El e ?!
TOM Da. E prietenul meu Nick Carrway. Dacă ai știi, Mirtyl, ce prostii făceam în liceu! Nu-i așa Nick?
MIRTYL Încetează, Tom, ești insuportabil. Mă duc să-i iau și pe ceilalți.
TOM Sora ta vine cu ei, nu? (*Se uită zâmbind spre Nick*).
MIRTYL Gata cu prostiile, te rog! Mă întorc imediat. (*Îi dă buchetul și iese*).
TOM Pentru ea e important ca, din când în când, să fugă din patul conjugal.
NICK Și bărbatul?
TOM Wilson? El crede că e la sora ei acasă! E așa de prost că nu știe pe ce lume trăiește!
NICK Wilson, cel cu service-ul auto?!
TOM Da, el! Ea nu este aristocrată bineînțeles, dar... suntem oameni, nu? Apropo, ea merită mult mai mult. Am cumpărat și un apartament, Nick, pentru amândoi. La New York. Un cuibușor de nebunii! Înțelegi?
NICK Da, da. Înțeleg.
TOM Sora ei este într-adevăr o "bucățică" bună. E designer la "Metro" și e nemăritată.

De afară se aude vocea lui Mirtyl.

MIRTYL Tom, te rog să ieși! Coboară, te rog!

Apare sub verandă împreună cu un bărbat care împingea un cărucior plin de cățeluși. Scoate unul câte unul și îi arată lui Mirtyl.

TOM *(din verandă)*. Ce e cu maidanezii ăștia, la naiba!

MIRTYL Nu-i așa că-s minunați, Tom? Vreau să cumpăr unul pentru apartamentul nostru.

TOM Te rog, fără prostii.

Tom coboară din verandă la ei.

MIRTYL Vreau!!!! Vreau!! *(Spre bărbat)*. Ce rasă sunt cățelușii?

BĂRBATUL Am toate rasele. Ce rasă doriți, doamnă?

MIRTYL Aș vrea un câine polițist, dar nu cred că aveți.

BĂRBATUL Cum să n-am?*(Ridică un cățeluș)*. Pofțiți unul: câine polițist.

TOM Acesta nu-i câine polițist!

BĂRBATUL Da, nu e chiar polițist. Mai degrabă e câine de comando.

TOM Pofțim? N-am auzit bine!

MIRTYL Drăguțul de el! Cât costă?

BĂRBATUL Câinele acesta? *(Se uită la el cu admirație)*. Cățelușul acesta e neprețuit, dar pentru dumneavoastră, numai 10 dolari!

MIRTYL E băiețel sau fetiță?

BĂRBATUL E băiețel, bineînțeles!

TOM E cățea. Pofțim banii. Acum mergi și cumpără-ți zece ca acesta. *(Îi dă cartea de vizită)*. Mâine să-l aduci la adresa asta.

Apare familia McKee.

LUCILLE Ooo! Ce cățeluș drăguț!

MIRTYL Mi l-a făcut cadou Tom, dragă!

CATHERINE Oooooo! E minunat!

LUCILLE Chaster, te rog. Să immortalizăm clipa! Merită, nu?

Toți se pregătesc pentru fotografie. Chaster face fotografiile cu un aparat profesional. După aceea toți intră în casă prin verandă.

MIRTYL *(îi prezintă pe soții McKee lui Nick)*. Familia McKee - intelectuali!

CHASTER Chaster. Chaster McKee - artist fotograf. Și ea este soția mea Lucille - fotomodel.

TOM Fotomodel? Nu știam. La ce revistă?

LUCILLE Pozez numai pentru Chaster. Sunt descoperirea lui.

CHASTER Descoperire? Păi nu ești nevasta mea?

LUCILLE Și una și alta! Nu-i așa, Chaster?

CHASTER Da, parțial...

TOM Cum adică "parțial", nu sunteți căsătoriți complet?

CHASTER Ba da, dar așa se spune...

TOM Mă rog, dacă așa spuneți... Un moment... (*Spre Nick*). Repede, aici! (*Îl împinge în față*).
MIRTYL Ea e sora mea Catherine, designer la "Metro"!
NICK Nick Carraway. Mă bucur.

Catherine îi întinde mâna cu amabilitate lui Nick.

CATHERINE O, clipă minunată! N-o s-o uit! Nick și mai cum?
NICK Nick Carraway. Ca-rra-way!
CATHERINE N-o să-l țin minte. Dar nu contează, îmi plăceți și fără nume...
LUCILLE O, Mirtyl, rochia ta e minunată!
MIRTYL Rochia mea? Minunată?! E o cârpă. O îmbrac când nu mă interesează cum arăt.
LUCILLE Dar vă stă foarte frumos, dacă înțelegeți ce vreau să spun... Dacă Chaster poate să vă prindă în poza așa, o să fie o fotografie splendidă.
CHASTER Aș schimba numai lumina... Aș încerca să îi prind tot părul care cade pe spate...
LUCILLE Eu n-aș schimba nimic. Cred că...
CHASTER (*pregătindu-se să facă poza, se uită concentrat spre Mirtyl*). Ssst!
TOM Să nu uitați ce spuneți. Vă întrerup. (*Ridică paharul*). Un om a vrut să-și cumpere o casă, dar nu a avut posibilitatea. Putea să-și cumpere o capră, dar n-a avut dorință. Să bem pentru ca dorințele noastre și posibilitățile să devină realitate. Noroc!

Toată lumea bea.

TOM Chaster, continuați, terminați ce ați vrut să spuneți.
LUCILLE Ah, rochia lui Mirtyl!
MIRTYL Dragă, îți dăruiesc rochia asta imediat când o arunc. Chiar mâine îmi cumpăr alta, numai să nu uit. Acum îmi fac lista pentru mâine: masaj, ondulat păr... (*Scrie în carnet*).
CATHERINE Să n-o uiți pe Betty.
MIRTYL Dragă, șmechera asta ne păcălește tot timpul. Săptămâna trecută am plătit la ea de parcă m-ar fi operat de apendicită.
LUCILLE Cine e femeia asta?
MIRTYL Miss Eberhardt. Face pedichiura la domiciliu. (*Spre Nick*). Scumpule, deschide fereastra că îmi vine să vomit când îmi amintesc.

Nick trage draperia.

LUCILLE (*se uită mirată*). O, Doamne, ce e cu palatul de vis-a-vis?
CHASTER Asta trebuie neapărat fotografiat.
LUCILLE Al cui e palatul acesta de vis?
CATHERINE Nu știți? E palatul lui Gatsby.
LUCILLE Gatsby? Despre care scriu ziarele?
TOM Da, exact.
CATHERINE Imaginați-vă.
LUCILLE Păi, locuiește aici?
NICK Da, e vecinul meu.
CHASTER Incredibil! Îl cunoașteți?

NICK Încă nu.

TOM Nici nu trebuie.

CHASTER E cel care organizează celebrele party?

CATHERINE Exact, el. Am fost acolo la party, acum o săptămână. Am rămas fără cuvinte. Imi voi aminti toată viața.

MIRTYL Înainte de a mă mărita, și eu eram invitată, așa cum e invitată acum Catherine.

TOM Catherine invitată? Mai degrabă a mers cu cineva.

CATHERINE Da, așa e. M-a adus acolo Claude Roosevelt , o colegă din "Imperial".

TOM Nu v-am spus? Știu cum se fac invitațiile astea...

CATHERINE Mai multă lume se duce invitată de invitați. Claude a fost dusă acolo de sportivul Iron Mark și i-a făcut cunoștință cu Gatsby. E nepotul keiserului Wilhelm și de-acolo îi vin banii.

TOM Sigur că da...

MIRTYL Și eu am auzit asta. Se zice că ar fi omorât un om.

TOM Asta chiar o cred.

LUCILLE În timpul războiului s-a întâmplat. Cineva mi-a spus că a fost spion german.

CATHERINE A, nu, în timpul războiului a fost în armata americană.

LUCILLE Păi, chiar a ucis un om care s-a descoperit că e nepot cu von Hindenburg, văr cu Satana. L-a auzit vorbind în germană cu doi câini germani negri.

MIRTYL Cine pe cine a auzit?

LUCILLE Cel ucis. Înainte să-l omoare, Gatsby l-a auzit vorbind în germană cu doi câini.

MIRTYL Vrei să spui că și câinii vorbeau?

LUCILLE Nu spun nimic. Nu știu dacă au vorbit, scria numai că au vorbit. Mai toarnă o picătură din licoarea asta minunată.

CHASTER Dar eu am citit că are în bibliotecă numai cărți adevărate. Absolut adevărate. Autorii au văzut cu ochii lor ce au scris. Toți filozofii germani de la Feurbach la Wagner sunt acolo.

LUCILLE Păi da, bineînțeles... Unde să fie? Toți filosofii sunt spioni germani...

NICK Ce au în comun filosofii cu spionajul?

LUCILLE Numele lor nemțești, dragă. Shiller, Goethe, Kant...

NICK Vreți să spuneți Kant?

LUCILLE Nu are importanță. Toți nemții sunt politicoși.

CHASTER Să lăsăm politica. Am auzit din sursă sigură că are o conductă de petrol care ajunge până în Canada.

TOM Astea sunt prostii. Există doar o întrebare potrivită: de ce face el toate astea? De luni în șir. De ce aruncă banii în vânt și adună toate "gunoaiile" orașului în fiecare week-end?

LUCILLE Ca să smulgă de la ei informații... Când îi trag câte două pahare...

TOM Astea sunt fantezii. Mai important e ce afacere are. Și cine e în spatele lui.

NICK În spatele lui, nu știu, dar lângă el stau eu.

TOM Tu?!

NICK Păi da. Sunt vecinul lui.

TOM Asta e o glumă. Dar totul e serios. Se vorbește că e implicat în construirea unui metrou nou. Cu cine joacă tipul acesta afurisit?

CHASTER Dacă aș putea să-l fotografiez...

TOM Pe el?

CHASTER Nu doar pe el. Aș vrea să lucrez pentru oamenii din cartierul acesta, dar nu are cine să mă recomande, mister Buchanan. Pot să vă arăt multe lucrări foarte bune, le-am fotografiat aici în golf. (*Deschide albumul*). "Golful – Pescăruși",

”Golful- Marea” , ”Golful – Bărcile”. Cel puțin două ar putea decora apartamentul tău și al lui Mirtyl.

TOM Două ce?

CHASTER Două fotografii. Asta și asta. Una pot să v-o dau gratis.

TOM Un moment. (*Lui Nick*). Nick, tu ești gazda. Nu uita de domnișoară. Să nu văd pahare goale.

CHASTER Vi le dăruiesc pe amândouă. Singurul lucru pe care îl vreau, e să mă recomandați în cartier.

TOM Discută cu Mirtyl. (*Râde*). Ea e din cartierul acesta și îți poate scrie o recomandare. Nu-i așa, Mirtyl?

MIRTYL Ce-ai spus?

TOM Să-i dai lui McKee o scrisoare de recomandare pentru Wilson, să-i facă niște fotografii.

MIRTYL Lui Wilson?!

TOM Da. De pildă, ”George Wilson cu două cauciucuri din spate” sau ”cu două cauciucuri din față”.

MIRTYL Să-l fotografieze prostul ăsta? Ce, e nebun?

TOM Hai, că am glumit, mai râdem și noi puțin. (*Râde. Chaster nu mai poate de râs*).

CHASTER Ce simț al umorului! Vă fac imediat un portret: ”Tom Buchanan cel distractiv”. Stați puțin. (*Face câteva fotografii sub atenta observație a lui Lucille și a lui Mirtyl*).

CATHERINE Chiar e adevărat că scrieți o carte?

NICK Încă n-am început-o , dar sper...

CATHERINE Scrieți ceva de suflet! Aveți subiectul la îndemână: ea trebuie să-l părăsească pe Wilson.

NICK Cine?

CATHERINE Sora mea. Până să îl cunoască pe Tom, nu avusese nici un iubit. Vă imaginați? În viața asta unică și minunată, ea n-a avut alt iubit!

NICK De necrezut, într-adevăr.

CATHERINE Suntem la fel amândouă. Mai întâi ”moralul”, că vremea zboară! Ea și Tom se iubesc așa de mult că niciunul nu-și suportă jumătatea.

NICK Adevărat?

CATHERINE Mai mult... Îl urăște. Dumeavoastră vă urâți soția?

NICK Din fericire, încă n-am.

CATHERINE Din fericire, nici eu. Noi doi suntem liberi să facem ce vrem în seara asta, dar la ei e altceva. De ce trebuie să stai cu un om pe care nu îl suporti? Eu aș divorța imediat și m-aș mărita cu dumneavoastră, de exemplu, pentru că am alte gusturi.

NICK Dar nu-l iubește deloc pe Wilson?

MIRTYL (*a auzit replica*). Poftim? Să-l iubesc pe omul acesta de nimic?

LUCILLE Era să fac și eu aceeași greșeală. Era să mă mărit cu un om de nimic. Dacă nu-l întâlneam pe Chaster...

MIRTYL Da, dar tu nu te-ai măritat cu el.

LUCILLE Așa e.

MIRTYL Dar eu m-am măritat. Asta e diferența, nu? (*Agresiv*). E o diferență...

CATHERINE De ce ai făcut-o? Nu te-a pus nimeni!

MIRTYL Am făcut-o, pentru că... Pentru ...

CATHERINE Îți mai amintești că a fost o vreme când erai nebună după el?

MIRTYL Nebună după el? Am fost nebună cât ești tu după... bărbatul acesta de-aici.

Exact înainte să facă Chaster fotografia, Tom sare de pe scaun.

TOM Aceasta e Nick, dragă, să nu uiți!

MIRTYL Cum aș putea uita!?

TOM Repetă!

MIRTYL Hai, lasă...!

TOM Am spus, repetă!

NICK Tom, mie cine îmi spune noroc, la naiba!

Tom ia o furculiță și bate cu ea în paharul cu șampanie.

TOM *(ridică paharul)*. Și acum, doamnelor și domnilor, întrebare : cum beau profesoarele de matematică? Răspuns: până la plus infinit. Cât beau chimistele? Până își pierd reacția. Cât beau doctorițele? Până își pierd pulsul. Să bem pentru electriciene, care beau până își pierd curentul. Noroc!

MIRTYL Îți amintești cum s-a întâmplat, Tom? Stăteam unul în fața altuia în tren. *(Spre ceilalți)*. El era îmbrăcat în costum de seară cu pantofi de lac, iar eu mă uitam la el hipnotizată. Când am coborât la gară, eram așa de surescitată că nu știu cum am ajuns în taxi, lângă el. Am realizat că nu am mers cu metroul, când m-am văzut în pat, la el acasă.

Sună cineva la ușă. Toți încremenesc.

TOM Mai așteptăm pe cineva?

NICK N-am invitat pe nimeni. *(Din verandă)*. Cine e?

Apare Wilson în dreptul verandei.

NICK Wilson? Ce doriți, mister Wilson?

Femeile se ascund panicate în curtea casei.

LUCILLE *(de la ușă)*. Chaster, intră repede aici!

CHASTER De ce? Pe mine nu cunoaște!

LUCILLE Intră îți spun! *(Îl trage în spate)*.

WILSON *(vorbește din alee)*. Scuzați-mă. Mister Carraway. Aș vrea să vorbesc cu mister Buchanan!

NICK Mister Buchanan?

WILSON Da, dacă se poate. Eram în trecere și i-am văzut mașina în fața casei dumneavoastră. De-asta mi-am permis... E ceva important ...

Tom iese la verandă.

TOM Ce s-a întâmplat, Wilson?

WILSON Scuzați-mă, mister Buchanan, ați spus că-mi dați mașina ca să câștig și eu ceva! De-asta mi-am permis să trec...

TOM Am spus, dar o dau altcuiva, dacă mai întrebi o dată. Ai auzit?

WILSON O, da. Eu, așa...
TOM Dacă mă hotărâsc, ți-o dau, dacă nu-nu.
WILSON Da, înțeleg...
TOM Dacă e așa, aștepți în garaj, nu mă urmărești.
WILSON Aveți dreptate, mister Buchanan. Eu întâmplător... Vă aștept zilele astea.

Pleacă. Tom așteaptă până dispare și deschide ușa.

TOM Ia uite la el! Să mă urmărească... (*Spre ușă*). Hai ieșiți, a plecat...
MIRTYL Ce caută aici prostănacul acesta?
TOM Își caută bealeaua... I-am promis mașina veche și mă pisează la cap. Acum se ține după mine.
CATHERINE V-am spus eu că nu trebuia să facem aici chef. E prea aproape de Wilson.
MIRTYL Nu-mi pasă, mă distrez unde vreau eu.
CATHERINE Să nu bănuiască ceva, Mirtyl!
TOM Wilson? Absurd.
MIRTYL Să bănuiască. Nu-mi pasă! (*Țipă din verandă*). Ce crede gândacul acesta? Că mi-e frică de el?
CATHERINE Liniștește-te, dragă! Mai încet!
MIRTYL De ce mai încet? De ce? Nu-mi pasă! (*Țipă după Wilson*). Sunt aici, Wilson! Întoarce-te după soția ta, să o prinzi cu amantul.
TOM Marty! Nu trebuie să facem scandal.
MIRTYL Știu. Știu că te compromit.
TOM Nu, de-asta...
MIRTYL Dar de ce? Ca să nu afle Daisy, nu? Să nu afle Daisy a ta.
TOM Să nu pronunți numele ei, ți-am spus! N-ai dreptul să-i pronunți numele.
MIRTYL Daisy! Daisy! Daisy! Îl pronunț când vreau eu! (*Țipă*). Daisy! Dai...
TOM Gura! (*Îi dă o palmă*).

Mirtyl tace șocată. Duce mâna la gură și, când vede sângele, leșină.

TABLOUL TREI

Tom se repede la ea, îi sprijină capul și o sărută cu patimă.

TOM Apă! Repede, apă!
CATHERINE Draga de ea! Chiar trebuie să divorțezi, scumpo! Asta nu e viață.

O stropesc cu apă și își revine. Mirtyl se ridică și arată cu mâna în față.

MIRTYL Uitați, uitați ce frumos s-a făcut acolo!

Toți oftează plăcut surprinși.

LUCILLE Au aprins toate luminile în castel. Doamne, ce minunăție!

Toată lumea vine pe verandă.

CHASTER Asta e pentru poză! (*Fotografiază*). Faceți-mi legătura cu omul acesta, vă rog!
MIRTYL Ce palat, Doamne! Vreau să-mi cumperi o casă ca asta, Tom. Vreau!
TOM Deja am cumpărat una ca asta!
MIRTYL Da, dar pentru soție. Vreau și pentru mine.
TOM Și cum îi explici lui Wilson de unde o ai?

Tom o îmbrățișează și se sărută cu patimă. Toți se uită peste drum.

CATHERINE Acesta e Gatsby, în costumul alb. Coboară scara din față.
LUCILLE Da. Îl văd, deși e departe.
CATHERINE E un bărbat elegant, nu?
MIRTYL O da! Da! Da! Da!
TOM Clovn! E un clovn cu papion.
LUCILLE Uitați-vă, cum privește spre golf! Se uită la o casă iluminată, de vis-a-vis.
TOM Acolo e casa mea. Ce naiba vrea să vadă acolo!?
MIRTYL Priviți-l acum! Când crede că nu se uită nimeni la el, arată destul de ciudat, nu? Pun pariu că e un ucigaș.
CATHERINE Nu pot să-mi dau cu părerea, e destul de departe, dar nu cred.
TOM Totul e posibil în vremurile astea. Cu acesta e mai bine să fii prieten.
MIRTYL E un bărbat frumos, chiar dacă a ucis pe cineva.
LUCILLE Foarte frumos!
CATHERINE Acum încep să vină invitații.
LUCILLE Așază mesele pe iarbă.
MIRTYL Pun fețe de masă albe.
NICK Servitorii au papioane albe.
LUCILLE Ce aperitive, Doamne!
CHASTER Uite! Un bar adevărat de metal!...Cu automate de bere. Și aparat de gheață.
TOM Două! Au două baruri în fața grajdului.
CATHERINE Toate paharele sunt de cristal. Am luat unul ca amintire.
LUCILLE Priviți! Purcei și curcani fripți. Pe tăvi de argint!
CHASTER Aici se impune o poză. (*Fotografiază*). Natură moartă cu față de masă albă.
NICK Primii oaspeți vin cu autobuzul. Și mașini. Multe mașini! Ce mașini scumpe conduce lumea!

Se aud voci, larmă făcută de mulțimea care vine la petrecere.

MIRTYL Vedeți ce rochie are aia de-acolo! Mor... Fă-i o poză, Chaster, te rog!

Tom a îmbrățișat-o pe Mirtyl venind din spate. Din când în când o atinge pe Catherine pe fese. Catherine, crezând că e gazda, îi răspunde lui Nick la fel de intim.

CATHERINE Claude, colega mea, și-a rupt rochia după ce s-a agățat de un scaun și el i-a cerut adresa.

MIRTYL Cine?

CATHERINE Gatsby, cine... Și după o săptămână a primit un colet cu o rochie de seară nouă, de la "Croirie" Îți imaginezi? Colet cu rochie de seară, de la "Croirie"!

MIRTYL N-am avut niciodată o rochie de la "Croirie". Mă auzi, Tom? Niciodată. Și el nici măcar n-o cunoștea.

TOM Dar, când te întreabă Wilson de unde o ai, ce-i spui?

MIRTYL Gatsby, o să-i spun.

TOM Gata cu Gatsby acesta, la naiba!

CATHERINE Încă o rochie fenomenală.

MIRTYL Fabuloasă! Mi se face rău! Dar e fără spate? Complet fără spate! Leșin! Tom, ține-mă!

LUCILLE Așteaptă. (*Se uită printr-un binoclu de teatru*). Asta nu e fosta Miss America?

CATHERINE Ea e! Și atunci a fost! Azi vine și noua Miss, așa scrie în ziar.

NICK (*cu binoclu*). Orchestră adevărată! Oboi, trompete, saxofoane, viole, corni, flaute, clarinete, tobe, partituri! Partituri adevărate.

CHASTER Orchestra asta cântă în fiecare sâmbătă la Carnegie Hall.

Rumoarea invitațiilor este acoperită de acordajul instrumentelor.

CATHERINE Să vedeți când încep dansul!

Se aude un claxon de mașină de lux.

NICK Ce Rolls Royce mortal! O fantezie!

CATHERINE E Rolls Royce-ul lui. Șoferul aduce oaspeți importanți.

TOM Da, o mașină care merită. Am comandat aceeași marcă, dar nu pe galben desigur.

NICK De ce nu? E o culoare frumoasă.

LUCILLE Uitați cine vine! N-a jucat Cleopatra în filmul despre Cezar?

CHASTER Cu ei e și familia Hornbeam. Le-am făcut poze și celălalt e Willy Walter.

NICK Guvernatorul! Uitați întră guvernatorul!

TOM Prostii! Ce să caute acolo guvernatorul?

CHASTER El e. De două ori l-am fotografiat, de departe. El e. E și senatorul cu el.

MIRTYL Nu pot să-l suport! Cretinul!

TOM Aici nu e lucru curat, vă spun eu. Va fi un schimb de teritorii, numai că nu văd cum vor face fără mine. Cum, la naiba?

NICK Cu bani, cum? Nu știai? Cu mulți bani!

TOM Da, ai dreptate, mulți bani s-au spălat după război. Dacă n-ai văzut mașina de spălat bani, uite-o peste drum!

LUCILLE (*se uită cu binoclu*). Familia Pole și Mulready, Cecil Roebuck și Cecil Schoen proprietarul companiei cinematografice "Films Par Excellence". Maurice Flink, și soții Hammerhead, distribuitorul firmei Smirnoff și fiicele lui Smirnoff.

CHASTER Pe cine să fotografiez mai întâi? (*Face poze în continuu*).

CATHERINE Uitați-vă la blonda cu umerii goi. Se spune că a fost amanta președintelui.

MIRTYL Unde e?

LUCILLE Acolo. (*Se uită prin binoclu*). Cu rochie albă. Acum vântul i-a ridicat rochia. Ooo! Cum o ține!

MIRTYL Șoldurile sunt la vedere.

NICK (*tipă*). Cool! Cool!

TOM Toate cățelele sunt acolo.

MIRTYL Tom, e frumoasă, nu?

LUCILLE Uitați-vă! Cea cu rochia scurtă cu pliseuri nu e campioană la golf?

NICK Da, ea e! Jordan Baker. Tom, uită-te, și Jordan Baiker e acolo. E cu un cavaler...

TOM *(Se uită prin binoclu)*. Pe acesta l-am văzut undeva. Cred că e un fost sportiv...

NICK Putea să găsească unul mai tânăr.

MIRTYL Îl văd și pe Benny McClenahan cu trei fete...

CATHERINE Da, era cu ele și ultima dată.

MIRTYL Țap bătrân și prost! Ce le place fetelor la el, nu știi!

LUCILLE Eu cred că e poponar.

NICK Și Faustina O□Brian. Văd și cuplul Baedeker, travestitul Omar Norman, Orlov cu nepoata, Claudia O□Brian.

CHASTER Rabinovici de la Teatrul Balșoi.

MIRTYL Pe Gatsby nu-l mai văd. Îl vede cineva?

NICK Da. E la ultimul etaj, pe terasă. Singur, singurel.

LUCILLE Și eu îl văd. Stă nemișcat și se uită în față.

TOM Cretinul acesta iar se uită spre casa mea...

NICK Dirijorul. Vine dirijorul. *(Se face liniște)*. Acum se urcă pe podium.

Se aude vocea dirijorului.

DIRIJORUL Doamnelor și domnilor! Mister Gatsby vă urează bine ați venit. V-am pregătit ceva senzațional! Și ce senzație! Dixieland...

Mulțimea ovaționează încântată.

MIRTYL Nu-mi vine să cred.

CATHERINE *(se uită prin binoclu)*. Doamne, el e! El e!

Cele trei femei țină încântate cu mâinile întinse spre idolul lor. După câteva acorduri muzicale se aude vocea idolului. Cele trei femei, Nick și Chaster încep să danseze nebunește. Tom bea și privește sceptic. Se aud explozii de artificii. Cerul pare plin de stele. Întuneric.

TABLOUL PATRU

Zorii zilei. Nick doarme. Catherine doarme îmbrăcată deasupra lui. Nick o dă la o parte și pleacă. În spatele ușii se aud voci, Nick o acoperă pe Catherine cu o față de masă. Pe ușă intră Lucille și Mirtyl care sunt bete.

LUCILLE Întodeauna când vede că mă distrez, vrea să plecăm.

MIRTYL În viața mea n-am auzit ceva mai egoist.

LUCILLE Totdeauna noi plecăm primii.

MIRTYL Și noi.

Intră Chaster.

CHASTER Bine, dar de data asta suntem ultimii. Se luminează. Și dincolo, pe gazonul lui Gatsby, nu mai e nimeni. Orchestra a plecat acum două ore. (*Îl vede pe Nick*). Și gazda o să vă spună același lucru. Cum vă simțiți, mister Carraway?

NICK M-am îmbătat de două ori în viață, asta e prima dată!

MIRTYL (*o vede pe Cathrine sub fața de masă*). Drăguță!... Catherine, trezește-te! (*Face câteva încercări nereușite de a o trezi.*) Nu e obișnuită să bea. În casa noastră nu se consuma alcool.

Intră Tom.

TOM Plecăm!

MIRTYL Stai să se trezească și Catherine.

TOM Plecăm am spus!

Tom o ia în spinare pe Catherine care e moartă de beată.

LUCILLE (*lui Nick*). Să veniți o dată pe la noi.

NICK Unde?

LUCILLE Oriunde-a fi!

NICK O, da! Cu plăcere.

LUCILLE Chiar trebuie să ne vedem.

MIRTYL Da, trebuie.

LUCILLE Hai!

Cele două femei ies. Nick se ia cu mâinile de cap. Își bagă capul într-o găleată cu apă. Își pune o batistă pe frunte pentru a-i trece durerea, dar degeaba. Sună cineva la ușă.

NICK Au uitat ceva... (*Deschide fără entuziasm*). Intră!

Intră Jordan Baker.

NICK Jordan Baker.

JORDAN Bravo! Văd că deja te-ai trezit și ai făcut și duș!

NICK Ești singură? Sunteți...

JORDAN Nu, suntem doi. Eu și tu. Numai dacă nu e cineva aici, a treia persoană?

NICK (*se uită în jur*). Sper că nu...

JORDAN Vin direct de la Gatsby: sunt nerăbdătoare să-ți povestesc.

NICK Ce?

JORDAN M-a invitat la o discuție.

NICK Foarte interesant. Și?

JORDAN Nu-ți vine să crezi!

NICK Ți-a propus ceva?

JORDAN N-ai ghicit.

NICK Atunci?

JORDAN Am vorbit despre tine.

NICK Despre mine!

JORDAN Da, exact, despre tine.

NICK Dar nu ne cunoaștem deloc!

JORDAN Da, dar el știe că noi ne cunoaștem. Ne-a văzut împreună cu Tom și Daisy vinerea trecută, aici pe terasă.

NICK Și ce-i cu asta?

JORDAN Este...

NICK Hai spune!

JORDAN Vrea să vorbească mâine, adică după-amiaza asta cu tine.

NICK Cu mine? Depe ce?

JORDAN Nu știu... dar bănuiesc.

NICK Și eu... Spune-i că sunt de curând aici și nu am influență în "East Petroleum".

JORDAN Nu cred că-l interesează "East Petroleum". O, Doamne! Am jurat să nu-ți dezvălui surpriza...și acum te chinui...

NICK Spune-mi mai multe despre el!

JORDAN Simplu, e un om pe nume Gatsby.

NICK Vreau să știu mai exact cu ce se ocupă.

JORDAN Nu știu...zice că a studiat la Oxford.

NICK La Oxford?

JORDAN Da. Dar eu nu cred.

NICK De ce?

JORDAN Nu știu. Pur și simplu nu cred că a studiat acolo. Dar nu contează, important este că organizează cele mai grozave petreceri.

NICK Da. Am văzut deja două din veranda mea.

JORDAN Să fiu sinceră, mie îmi place să fie mai multă lume la petreceri. E așa de cald și intim. Când e lume mai puțină, nu e nici o intimitate! (*Se uită în jur*). Pun pariu că aici nu a fost intimitate!

NICK Poate că ai dreptate.

JORDAN Pot să fac pariu că aici a fost Tom cu amanta lui.

Nick tace.

JORDAN Apropo, ea nu are o soră? Nu cred că Tom te-a lăsat singur toată seara!

NICK Nici tu n-ai fost fără cavalier!

JORDAN Eu?

NICK Ei, nu era chiar adolescent, dar sigur era mai bogat.

JORDAN Era antrenorul, prostituțule. (*Îi pune mâna pe umăr*). Daisy avea dreptate când mi-a spus că ești un dulce. Mai încolo să-mi povestești despre cartea pe care o scrii. Acum, ai timp să te odihnești. Întâlnirea este abia la ora cinci. O să mergeți la o plimbare cu iahtul. (*Întuneric*).

TABLOUL CINCI

Nick este pe verandă. Pe alee trece Gatsby îmbrăcat în uniformă albă de amiral cu pălărie albă.

GATSBY Salutări, prietene! E o după-amiază frumoasă,nu?

NICK Da, căpitane. Dacă sunteți angajat pentru iahtul lui Gatsby trebuie să sunați vis-a-vis.

GATSBY Mulțumesc! Mă numesc Gatsby, Jay Gatsby.

NICK Poftim?
GATSBY Credeam că mă știți, prietene...
NICK V-am văzut numai de departe, îmi cer scuze că nu v-am recunoscut.
GATSBY Vă invit la un ceai, dacă nu aveți nimic împotriva. După care, facem o plimbare cu iahtul.
NICK *(coboară din verandă)*. Sunteți extrem de amabil.

Gatsby scoate din buzunar fluierul de căpitan și fluieră o dată lung. Un ospătar aduce ceaiul pe un cărucior cu roțile.

GATSBY Apropo, cred că vă cunosc de undeva... Ați făcut, cumva, războiul în divizia trei?
NICK Da, dar am fost înrolat în armata șapte.
GATSBY Eu am fost în batalionul nouă, la arme automate. Am avut de la început impresia că ne-am mai văzut undeva, dar nu îmi amintesc unde.
NICK Într-un loc unde am fost amândoi. Posibil în Franța.
GATSBY E posibil, prietene. Nu vreau să-mi mai amintesc, dar undeva acolo am fost...
NICK Da. Chiar dacă nu suntem prieteni în viață, tovarăși de război rămânem pe veci...
GATSBY Adică, ce vreți să spuneți? Spuneți, ce credeți despre mine?
NICK Despre dumneavoastră? Dar nici nu vă cunosc bine!
GATSBY Așa e. Dar despre mine se vorbesc și se scriu multe, așa că e mai bine să auziți varianta reală. Desigur, dacă aveți răbdare.
NICK Mă rog, nu țin neapărat!
GATSBY Suntem vecini și nu vreau să aveți o părere greșită, alimentată de toate scornelile care circulă despre mine...
NICK Vă rog, domnule...
GATSBY Fii liniștit, prietene, știu tot. Dar eu vă spun adevărul adevărat, Dumnezeu să mă ierte. *(Ridică mâna spre cer)*. Da. Sunt fiul unor magnați din Occidentul Mijlociu și toți s-au dus. Am crescut în America, dar studiile le-am urmat la Oxford pentru că toți din familie au mers acolo.
NICK Impresionant.
GATSBY Tradiție de familie, pur și simplu!
NICK Frumoasă tradiție! Și din ce parte a Occidentului Mijlociu sunteți?
GATSBY San Francisco. Toți din familia mea au murit și eu am moștenit o avere uriașă.
NICK Să ne dea Dumnezeu la toți așa noroc.
GATSBY Am trăit ca un tânăr șeic, peregrinându-mă prin capitalele europene – Paris, Viena, Roma. Colecționez pietre prețioase – în general, rubine - mergeam la safari în Africa, desenam, așa, ca hobby, încercând să uit amintiri grele, de demult.
NICK Vreți să spuneți vânătoare de tigri?
GATSBY Nu, prietene, nu. De fapt, am fost doar de două ori la safari.
NICK Ați ucis ceva?
GATSBY Știți, nu acesta era scopul. Apoi, a început războiul. L-am întâmpinat cu bucurie, căutam moartea cu feroare, dar parcă eram nemuritor. Am pornit ca sublocotenent. În bătălia din Pădurea Albastră am avansat așa de rapid cu batalionul meu, că ne-am pierdut de ceilalți. Am stat acolo, împrejmuiți de dușmani și am ținut frontul în loc două zile și două nopți: 130 de soldați cu 16

mitraliere automate care trăgeau non-stop. Făceam cu schimbul ca să nu se topească țevile mitralierelor. Da, într-adevăr era cald. Destul de cald...

NICK De asta nu mă îndoiesc deloc, credeți-mă.

GATSBY Și, în sfârșit, când au venit ai noștri au găsit steagurile nemțești ale celor trei divizii între grămezile de cadavre ale soldaților germani. M-au ridicat în grad de maior și fiecare guvern al Alianței mi-a dat câte o decorație. Chiar și Muntenegru, vă imaginați! (*Zâmbește marcat*). Țara asta micuță, Muntenegru, de pe coasta Adriatică.

Scoate din buzunar o decorație cu panglică și i-o arată lui Nick.

GATSBY Asta e decorația de la Muntenegru.

NICK Doamne! (*Impresionat*). Într-adevăr e decorația de la Muntenegru?

GATSBY Întoarceți-o cu reversul.

NICK (*o întoarce și citește*).” Maiorului Jay Gatsby, pentru merite deosebite”.

GATSBY Vedeți fotografia asta, e amintire din zilele petrecute în Oxford. E făcută la Trinity College. Aici, în spate sunt turnurile. Iar în stânga este contele Doncaster.

Nick ia fotografia și se uită impresionat.

NICK Toți din clubul de cricket sunteți aici.

GATSBY Nu suntem toți, numai jucătorii din promoția mea. Vremuri demult apuse. Azi, prietene, am să te rog ceva important. M-am gândit că trebuie să aflați ceva despre mine. Într-adevăr, eu am o viață agitată - las să mă ia valurile ca să uit nenorocirea care mi s-a întâmplat. Dar, despre asta mai târziu.

NICK Sunteți sigur?

GATSBY Nu, dar n-aș putea să ascund pentru că are legătură cu rugămintea mea. Vă spun direct: aș vrea să-mi aranjezi o întâlnire, prietene. Am înțeles întâmplător că o cunoașteți pe miss Baker.

NICK Baker? V-ați îndrăgostit de miss Baker?!

GATSBY Nu, prietene, nu sunt. Dar miss Baker a fost atât de drăguță să îmi spună că sunteți apropiat de Daisy Buchanan.

NICK Da. Așa e. Căutați un contact pentru a face afaceri cu mister Buchanan?

GATSBY Nu, dimpotrivă. Mai degrabă cu mrs. Daisy. Dar să fie întâmplător, ca să nu își dea seama.

NICK Să fiu sincer, îmi sună cam straniu, mister Gatsby.

GATSBY Bănuiesc. Dar sunt sincer. Și fiți sigur că Daisy va fi încântată.

NICK De ce să nu spuneți totul sincer?

GATSBY Nu pot, prietene, asta ar putea-o face numai Daisy.

NICK Atunci, spuneți!

GATSBY Credeți că asta s-ar putea întâmpla la dumneavoastră acasă, ca și când eu aș trece întâmplător când ea e acolo?

NICK La un party? Pentru Dumnezeu!

GATSBY Nu, vă rog, numai la un ceai.

NICK Mă tem că trebuie să vă refuz. Apropo, Daisy nu e preocupată de afaceri. Aș putea spune că habar nu are.

GATSBY N-o să uit gestul dumneavoastră.

NICK Îmi plac enigmele, dar trebuie să mă gândesc o zi. Se poate?

GATSBY Da, desigur. Nu doar să vă gândiți, dar și să refuzați.
 NICK Bine, atunci sunt de acord.
 GATSBY Nu, n-o să regretați, fiți sigur.
 NICK Sper. Măine o sun pe Daisy și o invit aici la ceai. În ce zi v-ar conveni?
 GATSBY N-aș vrea să vă deranjez...
 NICK Ce ziceți de poimâine?
 GATSBY Da. (*Nehotărât*). Mai e ceva minor.
 NICK Mai mult de-atât nu pot, mister Gatsby.
 GATSBY Nu, nu e vorba despre asta. În nici un caz... Vedeți, mă ocup de afaceri. Așa, printre altele... Și mă gândeam că... Presupun că vindeți acțiuni.
 NICK Încerc să vând.
 GATSBY Cred că o să fiți interesat de asta... N-o să vă ia mult timp și câștigați... destul de mult... Să nu spun cifre mari... E vorba despre ceva... mai discret.
 NICK Știți, sunt foarte ocupat... Vă mulțumesc, dar deocamdată nu pot să mă ocup de prea multe.
 GATSBY Bine. Dumneavoastră decideți. Și acum poftiți la o plimbare cu iahtul, noi doi.
 NICK Dacă nu aveți nimic împotriva, să fim trei. (*Jordan coboară din verandă*).

TABLOUL ȘASE

Sufrageria lui Nick. Afară se aud tunete și trăsnete. Sună cineva. Nick deschide. Doi șoferi în uniformă, cu mănuși albe aduc două coșuri cu flori.

ȘOFERUL Dacă permiteți, de la mister Gatsby.

Servitorii aduc cu căruciorul un serviciu de ceai din argint. Intră Gatsby în costum sport alb.

GATSBY Totul e OK?

NICK Sper.

Gatsby poruncește cum să fie servit ceaiul. Începe să plouă torențial.

GATSBY Iar începu să plouă. Plouă toată ziua. Chiar acum, azi? Doamne, iarba nu e cosită.

NICK Iarba dumneavoastră e perfect cosită. A mea nu.

GATSBY Prietene, avem exact zece minute! Să chem grădinarul meu?

NICK Nu are rost, ea intră prin față.

GATSBY Dar, dacă ea se uită pe fereastră?

NICK Nu o să fie surprinsă, o cunosc bine.

Se uită la ceas așteptând.

GATSBY Plouă. Într-un ziar scria că ploaia se poate opri pe la șapte. Cred că era ziarul "Journal".

NICK E cam întunecat într-adevăr, dar casa dumneavoastră este iluminată toată. La fiecare fereastră e lumină.

GATSBY Am trecut prin unele încăperi și...
NICK Vreau să vă previn că dacă începeți discuția direct despre afaceri, se plictisește. Ei îi plac filmele și poezia...
GATSBY O da, prietene! E fără zece. Crezi că vine pe ploaia asta?
NICK Sunt convins. Vine cu mașina.

Gatsby se ridică și aranjează unele tacâmuri de pe masă. Apoi se așază.

GATSBY Trebuie să vină din clipă în clipă, nu?
NICK Da, din clipă în clipă...

Stau și așteaptă. Gatsby tresare la fiecare zgomot. Deodată Gatsby sare în sus.

GATSBY Nu mai are rost să așteptăm. Eu plec.
NICK De ce?
GATSBY N-o să vină nimeni la ceai... e foarte târziu! Nu pot să aștept toată ziua.
NICK Nu fiți ridicol! E abia șapte fără două minute.

El se așază iar pe scaun. Afară se aude o mașină oprind. Amândoi sar de pe scaune.

NICK Ea e. Intrați aici și așteptați până deschid. Veniți prin ușa din spate.
GATSBY Cum prin ușa din spate?
NICK Așa simplu. Suntem vecini și atât. Nu poți să ocolești casa pe ploaia asta numai ca să intri prin față.

Îl conduce pe Gatsby prin spatele ușii și iese. Gatsby deschide ușa, intră, se duce la oglindă, se aranjează și se ascunde din nou în spatele ușii. Întră Daisy cu Nick.

DAISY Ești îndrăgostit de mine, scumpule, de trebuia să vin singură?
NICK Acesta e secretul castelului meu, scumpo.
DAISY Ah, ce flori frumoase! Ești îndrăgostit, recunoaște!
NICK Întodeauna am fost, nu știai? Spune-i șoferului să se întoarcă peste o oră.
DAISY Devine din ce în ce mai misterios. Cred că am dreptate! (*Strigă spre alee*).
Întoarce-te după o oră, Freddy. Îl cheamă Freddy. O clipă, să mă uit în oglindă, dacă-mi dai voie, apoi poți să-mi cazi în genunchi.

Iese pe o ușă din camera din spate. Nick se duce la ușa unde este ascuns Gatsby și bate.

NICK Sunteți gata? Deschid într-o clipă.
DAISY (*cu o batistă în mână*). Vorbești singur, Nick?
NICK Repetam declarația pentru tine. Un moment, că a venit cineva... (*Deschide ușa unde era Gatsby*). A, dumneavoastră erați? Intrați, intrați! (*Nu intră nimeni*).
DAISY Ce se întâmplă, Nick? Ai chemat fotograful să immortalizeze momentul?
NICK O clipă! (*Iese și intră înapoi mirat*). Ce straniu!
DAISY Ce e straniu, Nick?

Se aude un ciocănit la ușa din față. Nick deschide. Apare Gatsby cu părul ud. Gatsby și Daisy se uită mirați unul la altul.

DAISY (aparent calmă). Mă bucur mult să vă văd din nou!
GATSBY (lui Nick). Ne știm de mult.
DAISY Nu v-am văzut de atâția ani...
GATSBY Pe 27 septembrie se împlinesc...
DAISY Da, știu cât...

Daisy se duce la el și-i usucă părul cu batista.

NICK Ce întâlnire neașteptată... bine ca-ți trecut pe aici, mister Gatsby. Serviți un ceai cu noi? Apa e deja caldă.

Se așază toți trei la o masă.

DAISY Este o vreme mohorâtă, nu? A plouat toată ziua!
NICK Într-un ziar scrie că ploaia se oprește pe la șapte. Cred că în "Journal" scria, nu-i așa, mister Gatsby. (Se uită spre Gatsby și el dă din cap încurcat).
DAISY Într-adevăr? Ar fi minunat. Dar și ploaia are farmecul ei, dacă nu tună...
NICK Cum e acum? Deja nu mai tună.
DAISY Și nu numai acum. Întotdeauna când nu tună, nu? (Se uită la Gatsby și acesta dă din cap).
NICK Apa cred că e gata. Un moment! (Vrea să iasă).
DAISY Dă-mi voie, Nick. Femeile se ocupă de acest veritabil ritual: servirea ceaiului.

Iese.

NICK Eu mi-am făcut treaba. (Se ridică).
GATSBY (îngrijorat). Așteptați, vă rog! Unde vă duceți?
NICK Mă întorc mai târziu.
GATSBY Vă rog! Ah, Doamne!
NICK Ce se întâmplă?
GATSBY Am făcut o greșală oribilă! Oribilă greșală, oribilă! Credeam că ea...
NICK Sunteți confuz. Daisy nu s-a schimbat.
GATSBY Daisy? Credeți?
NICK Ca și dumneavoastră.
GATSBY Chiar credeți?
NICK Se vede de la o poștă!
GATSBY Vorbiți mai încet, vă aude.
NICK Vă purtați ca un adolescent. Veniți-vă în fire. Mă întorc imediat. (Iese).

Intră Daisy cu apa. Se așază.

DAISY E prima dată când te văd fără uniformă. Aș vrea să te văd în uniformă de sublocotenent, cu care ai plecat pe front.
GATSBY Puteai să mă vezi, dacă mă așteptai. M-am întors de pe front îmbrăcat în ea.
DAISY (plânge). O, Jay, iartă-mă. Iartă-mă!
GATSBY Îl iubeai pe Tom, când te-ai măritat?

DAISY Te-am așteptat ani întregi și tu nu mai veneai.
GATSBY Ți-am promis că mă întorc.
DAISY Da, dar nu veneai. Am așteptat, am așteptat, am așteptat și am crezut că nu mai vii. Timpul zbura...

GATSBY Îl iubeai?
DAISY Totul a fost pe negândite, scumpule. Mi-a cerut mâna... A veni în Louisville cu o sută de slugi și patru autobuze particulare, a rezervat un etaj întreg la hotelul "Mulbach". Cu o zi înainte de nuntă, mi-a dăruit un colier de perle de 350 de dolari. De ce n-ai venit atunci, Jay? De ce ?

GATSBY Ți-am scris că mă întorc după o lună.
DAISY Da, dar am primit scrisoarea exact atunci, Jay. Eram îmbrăcată în rochia de mireasă. Am citit scrisoarea, am aruncat colierul la gunoi și m-am îmbătat de făceam ca o maimuță. Nu băusem în viața mea. Am scos colierul din coșul de gunoi și am spus: "Duceți-l înapoi proprietarului! Spuneți tuturor că Daisy s-a răzgândit!" Au închis ușa m-au dus în cada umplută cu apă rece. N-am dat drumul la scrisoare, până când apa s-a făcut ca zăpada. Mi-au pus sub nas o sticlă cu amoniac, gheață pe frunte, m-au îmbrăcat în rochie și după o jumătate de oră eram în fața altarului cu Tom Buchanan, la naiba!

Intră ușor Nick, neștiind dacă să mai aștepte sau să iasă din nou.

GATSBY De ce nu m-ai așteptat, Daisy?
DAISY Mereu te-am iubit, Jay. Și mereu te voi iubi, așa cum te-am iubit la început.
GATSBY Am întrebat de ce nu m-ai așteptat.
DAISY Pentru că...
GATSBY De ce ?
DAISY Pentru că fetele bogate nu se mărită cu băieți săraci, Jay.
GATSBY (*repetă căutând rostul*). Fetele bogate nu se mărită cu băieți săraci...
DAISY Iartă-mă, Jay, te rog! Crede-mă că te iubesc și numai pe tine te-am iubit.
NICK S-a oprit ploaia.
GATSBY Ei, salut, prietene!
NICK Salut! Ziceam că s-a oprit ploaia...
GATSBY Chiar? (*Spre Daisy*). Ce spui de asta? S-a oprit ploaia!
DAISY Mă bucur, Jay. Ah, ce mă bucur!
GATSBY Vreau să veniți amândoi la mine acasă. Uitați-vă ce frumos e luminată! Nu-i așa?

DAISY Casa aceea de vis-a-vis? Casa asta enormă e a ta?!

GATSBY Da, locuiesc singur în ea. Ți place?

DAISY Doamne, e minunată!

GATSBY Mă bucur.

DAISY Un adevărat castel! Ce turnuri, ce porți de fier forjat, balcoane și statuete de marmură...

GATSBY În trei ani am câștigat banii cu care am cumpărat-o.

NICK Credeam că i-ați moștenit.

GATSBY Da, dar i-am pierdut în haosul războiului, prietene. Dar nu contează...

DAISY Ce parc, Doamne! Ce alei, ce brazi! Flori minunate: narcise, tămâioare, viorele, nuferi...

GATSBY N-am uitat că îți plac nuferii.

DAISY Ce frumos cântă păsările, ce păsări minunate! Niciodată n-am auzit triluri mai frumoase!
GATSBY Aruncă acum o privire spre stâlpii de marmură, sub coloane.
DAISY Doamne, orchestră! Orchestră adevărată!
NICK Simfonică!
DAISY În fracuri. Și cu partituri! Și dirijor!
GATSBY Și acum închide ochii, Daisy! Te rog!

Ea închide ochii.

GATSBY Asta e pentru tine.

Se aude corul Simfoniei a 9-a de Beethoven.

DAISY (*plânge de emoție*). Îți mulțumesc, Jay! Ce melodie minunată! E prima dată când o aud.

Stau amândoi cu ochii închiși și ascultă. Nick iese în vârful picioarelor.

DAISY Și cum de locuiești singur în casa asta minunată?

GATSBY Mereu e plină de oameni interesanți. Zi și noapte. Oameni care creează lucruri impresionante. Oameni de artă. Organizez concerte camerale, expoziții, colocvii literare și filozofice...

DAISY E nemaipomenit, Jay! E fantastic!

GATSBY Am și furnizorul meu de haine în Anglia. Îmi trimite tot ce e la modă, de sezon: costume, cămăși, cravate, fracuri... Din materiale fine: mătase, catifea...

DAISY (*plânge*). Ce cămăși frumoase, Doamne! Niciodată nu am văzut cămăși atât de frumoase!

GATSBY Dacă nu era ceață, puteam să vedem casa ta, de dincolo de golf. La capătul falezei este aprinsă mereu o lumină verde. Mă uit la ea mereu, când mă gândesc la tine. Ce lumină frumoasă și inaccesibilă!

DAISY Vino repede aici! Uită-te acolo. Acolo unde apune soarele și strălucește între nori. Vezi norii aceia roz? Aș dori să iau unul din ei, să te așez în el și să te legăn.

GATSBY Un moment! Ascultă! Cunoști cântecul? ”Cuibul iubirii”. Cântă chiar Klipspringer sus la terasă.

DAISY Klipspringer! E fascinant!

GATSBY Îl știi?!

DAISY Nu, dar sună bine.

GATSBY Ascultă, ce acorduri divine. Este un pian Bosendorfer. E nemțesc.

DAISY Și Klipspringer?

GATSBY E un celebru pianist, scumpo. Ascultă!

TABLOUL ȘAPTE

Sufrageria lui Nick. Intră Nick și Jordan.

NICK Ești un șofer groaznic. Ai trecut atât de aproape de bietul om, că era să-i zbori nasturii de la palton!

JORDAN Și ce dacă, și-i coase!

NICK Trebuia măcar să oprești...

JORDAN De ce? Ca să-i cos?

NICK Ca să îți ceri scuze. Dar tu ai fugit.

JORDAN Urăsc complicațiile!

NICK Dar le creezi. Trebuie să fii mai atentă sau să nu mai conduci deloc!

JORDAN Sunt atentă!

NICK Nu, nu ești!

JORDAN Ceilalți șoferi sunt atenți?

NICK Ei sunt ei și tu ești tu.

JORDAN Să se ferească. Trebuie să fie doi șoferi ca să se producă un accident!

NICK Imaginează-ți că dai peste un șofer ca tine!

JORDAN Sper să nu se întâmple asta niciodată. Urăsc oamenii neatenți. De-asta îmi place de tine. *(Îl sărută)*.

Se duc pe verandă și servesc ceai.

JORDAN Nu se vede nimeni la Gatsby?

NICK De trei săptămâni nu se mai fac petreceri. Mașinile cu pasageri vin și pleacă dezamăgite.

JORDAN De când nu l-ai văzut?

NICK Am vorbit la telefon. A pus pe liber toți servitorii ca să nu-l bârfească - Daisy îl vizitează în fiecare după-amiază.

JORDAN Merită și ea să fie fericită.

NICK Așa e, dar puteai să-mi spui și mie de ce voia să o întâlnească.

JORDAN Am promis că păstrez secretul. Și oricum, îi erai dator lui Daisy.

NICK Eram dator lui Daisy?

JORDAN Bineînțeles. Dacă aranjezi întâlniri pentru Tom, de ce nu și pentru Daisy?

NICK Scuză-mă, Tom își aranjează singur întâlnirile.

JORDAN Da, așa e: la tine!

NICK Regret, dar nu pot să-l refuz...

JORDAN Atunci, te rog, nu mă face pe mine vinovată pentru că alții se folosesc de tine.

NICK Mereu intru în încurcături pentru că vreau să fac bine.

JORDAN Bine că nu ești femeie...cu sufletul tău...

NICK Nu știu dacă am greșit, dar am crezut ce mi-a spus. Tu ce știi despre ei?

JORDAN Nu știu multe. Când aveam 16 ani, cea mai frumoasă și luxoasă casă din Louisville era a lui Daisy. La 18 ani era cea mai frumoasă și cea mai bogată fată din oraș. Se întâlnea cu un locotenent care se purta cu ea așa cum își dorește orice fată. Locotenentul se numea Jay Gatsby. De atunci, nu l-am mai văzut. Când l-am întâlnit aici, nu l-am recunoscut.

NICK Ce coincidență! După atâția ani...

JORDAN Nu e coincidență.

NICK De ce crezi asta?

JORDAN Pentru că Gatsby a cumpărat casa asta numai pentru ea. Și organiza acele petreceri grandioase pentru că spera ca ea să vină într-o seară acolo. Nu știu cum s-a cunoscut cu Tom.

NICK Eu știu. I-am cunoscut într-o vacanță. Treceam cu Tom prin Louisville și am băut ceai la Daisy. Era impresionat de casa lor.

JORDAN Da, cred că nici o intrigă din lume nu se poate întâmpla fără tine. Pentru că ai un suflet bun...

NICK Povestește-mi în continuare.

JORDAN Despre ea se auzeau bârfe fantastice. Se spune că într-o noapte de iarnă, maicăsa a găsit-o făcându-și bagajul ca să mergă la New York să-și ia la revedere de la un soldat care pleca peste ocean. N-a lăsat-o să plece și câteva săptămâni n-a vorbit cu nimeni. După ce s-au împăcat, s-a măritat cu Tom și-au plecat în Europa să-și petreacă luna de miere.

NICK Dar ea îl iubea?

JORDAN Pe cine?

NICK Pe Tom?

JORDAN I-am văzut în Santa Barbara, când s-au întors și cred că niciodată n-am văzut femeie mai îndrăgostită de bărbatul ei. Stătea ore întregi pe nisip cu capul pe pieptul lui privindu-l cu mare drag. Într-o seară Tom a lovit un camion... Numele fetei care a fost cu el, la fel ca cel apărut în ziare, era al unei cameriste de la hotel. Cam asta e...

NICK Știam cum stăteau lucrurile înainte de a veni.

JORDAN De unde?

NICK De nicăieri. Presimt astfel de lucruri.

JORDAN Te invidiez. Și cum reușești?

NICK Fiecare are câte o calitate. A mea este onestitatea.

JORDAN Și ce rost are dacă nu poți să spui „nu”?

Afară se aud tropăituri de cai și apoi un claxon de bicicletă. Se aud vorbind soții McKee, Tom și Catherine.

TOM *(din stradă)*. Nick! Ești aici?

JORDAN Iar ai oaspeți, eu trebuie să plec la antrenament. Petrecere plăcută.

Se ridică.

NICK Așteaptă, te rog. N-am invitat pe nimeni.

JORDAN Te rog! Întârzii. Ies pe ușa din spate.

Jordan iese, Nick aleargă după ea. Familia McKee, Tom și Catherine ajung în dreptul verandei. Tom și Catherine sunt în costume de călărie, iar soții McKee împing două biciclete.

CATHERINE Nu. E imposibil. Nu pot s-o scot pe Mirtyl acum. Azi nu pot. Se întâmplă ceva acolo...

TOM Ce vrei să spui?

CATHERINE Willson a găsit două bilete de cinema săptămâna trecută în biroul ei.

TOM Și ce dacă? Pentru asta pot exista zece mii de explicații.

CATHERINE Și ea a spus la fel.

TOM Și el?

CATHERINE Nimic. A doua zi la fel. N-a vorbit deloc.

LUCILLE O să-i treacă. Unui om de nimic îi trece repede. Am experiență.

CHASTER Lucille, te rog...
LUCILLE Nu vorbesc despre tine, dragă. Știi tu despre cine.
TOM Mâine mă duc să pun benzină la mașină și trec să văd ce se întâmplă pe acolo.
LUCILLE Mai bine nu. Nu cred că e bine.
TOM Crezi că mă bănuiește?
LUCILLE Nu, bineînțeles. Dar, în starea în care este, își poate imagina orice. Nu-i așa, Chaster?
CHASTER Nu știu. De ce mă întrebi pe mine?
CATHERINE (*se uită în jur*). Aici am fost data trecută? Nu-mi amintesc nimic.
TOM Nu-ți amintești c-am fost la Nick?
CATHERINE Care Nick?
TOM Ce-i cu tine Catherine? Ați fost și singuri. (*Spre casă*) .Nick! Nick! (*Deschide ușa la intrare, căutându-l pe Nick*).
CATHERINE (*spre Lucille*). A fost ceva între mine și el, dragă? Nu-mi amintesc nimic și pot să mă fac de râs. Mirtyl știe cu siguranță, dar am uitat s-o întreb.
LUCILLE O să ne dăm seama din comportarea lui.

Pe una din uși apar Tom și Nick.

TOM Am hotărât să trecem pe aici să te luăm cu noi la călărit. Mirtyl nu e cu noi, dar important e că e Catherine aici.

Toți îl salută fals și gălăgios. Chaster fotografiază.

LUCILLE Ce bine am petrecut data trecută.
CATHERINE Ce bine m-am îmbătat, Doamne. N-o să uit niciodată.
LUCILLE Cu oameni plăcuți totul e permis, scumpo.
CATHERINE Ce vrei să spui?
NICK Numai puțin...să aduc ceva de băut (*Intră în bucătărie*).
TOM Așteptă Nick...nu te deranja! (*Se duce după el*).
CATHERINE Ce vrei să spui cu "totul e permis"?
LUCILLE Nimic. L-am provocat ca să îmi dau seama dacă s-a întâmplat ceva.
CATHERINE Ei, și?
LUCILLE Cred că s-a întâmplat...
CATHERINE Cine știe ce-am făcut, Doamne?
LUCILLE De ce? Nu-l placi?
CATHERINE Păi tocmai de-asta. Niciodată nu-mi amintesc lucrurile frumoase și viața se duce. Numai să nu fie și el un om de nimic!
LUCILLE Nu e. Nu vezi că are prieteni bogați?
CATHERINE Și cu ce mă-ncălzesc pe mine prietenii lui?
CHASTER Prietenii prietenilor lui sunt și prietenii tăi.
CATHERINE Poftim?
LUCILLE Chaster s-a exprimat într-un limbaj elevat.

Nick intră cu băutura pe o măsuță cu rotile.

NICK (*ridică paharul*). Bine ați venit!
TOM Numai puțin. (*Ridică paharul*). Un bărbat avea soție, dar nu avea amantă. Altul avea amantă, dar nu avea...

Se aude claxonul mașinii Rolls Royce a lui Gatsby. Toți se uită din verandă.

CATHERINE (*se așază tulburată pe scaun*). Gatsby! Cu Rolls Royce-ul!
LUCILLE (*la fel, cade impresionată pe scaun*). Chiar e el?
CATHERINE El.
NICK Da, el.
LUCILLE Doamne, nu-mi vine să cred!
TOM Nu înțeleg de ce e galbenă ca un papagal!
GATSBY (*intră*). Salut, prietene! Vă doresc o zi bună! Ați ales o zi frumoasă pentru ieșire.
NICK Mister Gatsby? Mă bucur să vă văd.
CHASTER Pofțiți la un pahar cu noi...
NICK Da, va fi frumos.
TOM Chiar foarte!
GATSBY Mulțumesc, pentru mine e o onoare. (*Se îndreaptă spre ei*). Cum ați călărit? Drumurile de-aici sunt foarte bune!
CHASTER Și mașinile ca a dumneavoastră sunt bune.
CATHERINE Într-adevăr e frumoasă.
TOM Dar nu existau și pe alte culori mai frumoase?
GATSBY Ba da, erau toate culorile, în afară de culoarea asta. Culoarea și mașina sunt unicat – le-am comandat.
NICK O clipă, dacă îmi dați voie. (*Prezintă oaspeții lui Gatsby*). Familia McKee, Catherine și mister Buchanan.
GATSBY Mister Buchanan. Am avut onoarea să o cunosc pe soția dumneavoastră.
TOM Serios? E posibil să greșiți.
GATSBY O, nu! Niciodată n-aș fi greșit...
CATHERINE Am fost și eu la petrecerile dumneavoastră. Superbe petreceri!
GATSBY A, da. Îmi amintesc...
CATHERINE (*îi întinde mâna cu reverență*). Catherine.
TOM Da, înțeleg... Poate și soția mea a fost întâmplător pe acolo...
GATSBY Încă nu a fost, dar sper să veniți împreună!
LUCILLE Data viitoare venim toți.
GATSBY Plăcerea e de partea mea, doamnă.
CHASTER Mister Gatsby! Îmi dați voie să vă fotografiez casa? O fotografie care să rămână în istorie.
TOM Mister Chaster este artist fotograf.
CHASTER (*îi arată un album lui Gatsby*). Uitați-vă, vă rog. Adevărate tablouri! ”Frumoasa și bestia”, ”Singurătate”, ”Mârtoaga cu căruța”...
GATSBY Aș vrea să văd câteva fotografii cu femei.
CHASTER Ce doriți? Aș putea să fac o arhivă cu toate petrecerile dumneavoastră! Să fac fototecă fiecărui oaspete. Letopiseț...
GATSBY Interesantă idee! Cred că merită să investim în ea.
CHASTER Timpul trece repede, mister Gatsby. Să începem cât mai repede. Și nici nu ar costa prea mult... Acum e momentul... Lumina e perfectă. (*Se așază în genunchi în fața lui Gatsby, cu aparatul foto în mână*).
CATHERINE Hai, toată lumea. (*Vine lângă Gatsby*). Să pecetluim clipa asta minunată, ca să n-o uităm. Această clipă minunată, irepetabilă în istoria galaxiei noastre. Poate

să fie ultima zi și mâine să vină apocalipsa. Să păstrăm acest moment magic. E unic, Doamne! Hai, Chaster! Acum!

Toți pozează.

CHASTER Un, doi, trei... Zâmbiți!

TABLOUL OPT

Nick e singur în sufragerie. De-afară se aude un claxon, apoi soneria de la ușă.

NICK Mister Gatsby? Un moment!

Intră Tom și Jordan.

TOM Ha, ha, ha! Te-ai înșelat, Nick. Nu ai ghicit.

JORDAN Gatsby și Daisy vin și ei. Mergem în oraș. Vii și tu?

NICK Pe arșița asta?

JORDAN Cinematografele de pe Strada 50 sunt răcoroase.

NICK Dar Jay și Daisy?

TOM Sunt cu mașina mea. Am făcut schimb. Am luat mașina lui, să văd cum merge Rolls Royce-ul.

JORDAN Au plecat primii, dar s-au oprit la benzinăria lui Wilson. Hai, urcă în mașină!

TOM Mai bine du-te la ei. Nu vreau s-o las singură pe Daisy cu omul acesta.

NICK Cu Gatsby?

TOM Da, cu el.

Pauză stânjenitoare.

TOM Poate sunt suspicios, dar am al șaselea simț. Nu credeți în asta, dar știința...

JORDAN Ok, Tom. Nu toți ne simpatizăm unii pe alții.

TOM Nu e vorba de simpatii. Am informații sigure despre omul acesta.

JORDAN Că a absolvit Oxfordul?

TOM El? Voi nu sunteți normali!

NICK Dar, chiar a terminat studiile la Oxford.

TOM Oxford, în statul New Mexic, vrei să spui?

JORDAN Tom, dacă ai îndoieli, de ce l-ai invitat la prânz?

TOM L-a invitat Daisy, îl cunoaște mai de mult – nu știu de unde și cum!

Se aude o mașină oprind. Intră Daisy.

DAISY (*tulburată*). Tom, o cunoști pe soția lui Wilson?

TOM Nu. Care Wilson?

DAISY Cel cu service-ul auto.

TOM E însurat?

DAISY E ceva ciudat cu el. Mereu e amabil și zâmbitor. Și acum e alb ca zăpada și tremură.

TOM Și ce treabă am eu cu asta?

DAISY Nu știi nimic? A spus că și-a închis soția în casă, la etajul doi.

TOM El?

DAISY Da. A spus că o ține acolo până poimâine, după care pleacă de aici. A recunoscut mașina ta și a întrebat de tine.

TOM Și tu i-ai spus unde sunt?

DAISY Da.

TOM I-am promis că-i vând mașina veche la un preț bun, de-asta a întrebat. Deci, se mută?

DAISY Așa a zis. Dar când ai trecut tu cu Jordan, cu Rolls-ul, ea v-a văzut, a spart geamul de la fereastră, a ieșit afară și a luat-o la fugă după voi.

TOM După noi?

DAISY Da. Se vedea că avea nevoie de ajutor și de-asta întreb dacă o cunoști.

TOM Îl cunosc numai pe Wilson.

DAISY El a reușit să o prindă, dar ea țipa ca o nebună. A scăpat din brațele lui și apoi a luat-o la fugă.

TOM Încotro?

DAISY Dumnezeu știe... Era plină de sânge pe față. Nick dragule, pune-mi ceva să beau.

Telefonul sună. Tom e neliniștit. Nick se duce la telefon. Se aude vocea lui: "Da, o clipă". Nick se întoarce.

NICK Tom, la telefon!

Tom se duce la telefon.

DAISY *(bea nervoasă tot paharul)*. Mai pune-mi unul.

JORDAN *(lui Nick)*. Cred că e prietena lui Tom.

DAISY Care din ele?

NICK Era o voce de bărbat.

DAISY Poate un bărbat sopran!

TOM *(din partea cealaltă)*. N-am nicio obligație față de tine... Și cum îți permiți să mă deranjezi, când sunt în vizită... Nu suport chestiile astea!

DAISY Săracii bărbați afemeiați – ce greu le e!

NICK E vorba de o afacere, vă asigur.

DAISY Da, da. Îl caută pentru afaceri la telefonul tău?

NICK E Wilson. Tu i-ai spus unde e Tom.

Intră Tom.

NICK Aduc ceva rece de băut.

DAISY Stai aici, Nick! Tom are gin gheață în mașină. Tom, ai terminat convorbirea, nu?

TOM Iar nenorocitul acela...

DAISY Am spus să iei ginul! *(Tom iese)*.

Intră Gatsby și lasă cheile mașinii pe masă.

GATSBY Cheile mașinii. Unde e Tom?
DAISY Nu mă interesează. Știi că te iubesc.

Daisy se scoală și îl sărută pe gură.

JORDAN Uiți că și noi suntem aici, scumpo!
DAISY Sărută-l și tu pe Nick și suntem chit!
JORDAN Doamnele nu vorbesc așa.
DAISY Nu-mi pasă! (*Începe să tropăie ca un copil*). De nimeni și de nimic. Gata! Până aici! Pâ-nă aici!

Tom se întoarce cu patru pahare cu gin. Gatsby ia un pahar.

GATSBY Într-adevăr, e rece gheață.
TOM Am citit undeva că soarele devine tot mai fierbinte, în fiecare an. Înseamnă că în curând Pământul va cădea pe Soare... Sau era invers? Soarele devine tot mai rece. Cum era, la naiba?!
DAISY Nu contează, Tom. Oricum ai spune, tot prost iese.
TOM Aste e dovedit științific.
DAISY Ce facem după-amiază? Dar mâine și poimâine? Și în următorii treizeci de ani? Aceeași întrebare mă înnebunește!
JORDAN Nu fi pesimistă, dragă. Când se vă răci, viața va începe din nou...
DAISY E așa cald și totul e atât de încurcat în viața asta. Plecăm în oraș.

Sub verandă apare Wilson.

WILSON Mister Buchanan!
TOM Wilson, ești cu tupeu. Fac plângere la poliție!
WILSON Vă deranjez pentru mașină. Am nevoie de bani.
TOM La naiba! Pentru ce îți trebuie bani? Și chiar azi te-ai găsit să ceri?
WILSON Eu și soția mea vrem să plecăm.
TOM Soția ta vrea să plece?
WILSON Da, o iau de aici. Am aflat ceva zilele astea... De-asta vreau să plecăm.
TOM Bine, îți dau mașina. Ți-o aduc mâine după-amiază. Acum dispari.
WILSON Vă mulțumesc. Vă mulțumesc mult.

Tom se întoarce la masă iritat.

TOM Un om de nimic! (*Lovește cu mâna în masă și doboară un pahar*). La naiba!

Gatsby aruncă o privire lui Daisy. Toți observă privirea.

DAISY Păreți atât de calm.

Se privesc în ochi nestingheriți.

DAISY Liniștit, calm și sigur pe sine. Îmi plac bărbații fini. Semănați cu omul din reclame... Îl știți, cel care seamănă cu Byron... (*Spre Tom*). Hai să plecăm odată în oraș, la naiba, Tom!

TOM (*deranjat de atitudinea lor nestingherită*). Bine, hai! Mergem toți în oraș.

Nu se mișcă nimeni.

TOM Ei, ce se întâmplă aici? Dacă mergem, să plecăm odată!

DAISY A, da, ne-am hotărât? Putem să fumăm o țigară înainte?

TOM Păi n-ai vrut tu să plecăm?

DAISY Te rog, Tom, e prea cald ca să ne enervăm.

TOM (*explodează*). Acum trebuie să uităm de căldură. E de zece ori mai insuportabilă când vorbești despre ea.

GATSBY De ce n-o lăsați pe Daisy în pace, prietene?

O pauză lungă înainte de "duel".

TOM Cuvântul ăsta pe care îl folosiți mereu e celebru!

GATSBY Ce cuvânt?

TOM Acesta pe care îl pronunțați cu atâta căldură: "prietene"! De unde l-ați învățat?

DAISY Ascultă, Tom, dacă vrei să te iei de el, eu plec!

NICK Noroc! Mai vrea cineva gheață?

Afară se aud claxoane de nuntă.

JORDAN Imaginați-vă! Să te însori pe căldura asta! Cred că au înnebunit de căldură...

DAISY Ca mine. Nu-ți amintești? Eu m-am măritat în mijlocul lui iulie. Cineva a leșinat de căldură. Cine era, Tom?

TOM Biloxi. Biloxi îl chema.

JORDAN Da. Era unul Biloxi, Bil. Și era din Biloxi, statul Tennessee. L-au dus acasă, locuiam foarte aproape de biserică. De-asta am și ținut minte.

NICK Cândva, cunoșteam unul Bil Biloxi din Memphis.

JORDAN Acesta era vărul lui. Înainte de a pleca pe lumea cealaltă, i-am studiat toată istoria familiei.

TOM Nu-l cunosc. Era din partea lui Daisy.

DAISY Nu e adevărat. Nu l-am văzut în viața mea. A venit cu trenul, cu vagonul special pentru colegii voștri...

JORDAN Mi-a spus că era șeful clasei din Yale!

TOM Biloxi?!

NICK Dar n-aveam niciun șef.

TOM Apropo, mister Gatsby, am înțeles că ați terminat la Oxford.

GATSBY Nu chiar.

TOM Ce înseamnă "nu chiar"? Ce să înțeleg?... Ați fost la Oxford sau nu?

GATSBY Da, am studiat acolo.

TOM Atunci, ați fost acolo când Biloxi era în Yale?

GATSBY Am spus doar că am studiat acolo. Am stat doar cinci luni. Deci nu pot să mă numesc absolvent de Oxford. A fost un privilegiu acordat ofițerilor cu merite deosebite, după război. Puteam să alegem orice universitate din Anglia sau din Franța.

DAISY Desfă sticla de whisky, Tom, și-ți fac cocktail ca să nu mai vorbești prostii.
TOM O clipă, Daisy. Vreau să-l mai întreb încă ceva pe mister Gatsby.
GATSBY Poftim.
TOM Ce scandal încercați să provocați în familia mea?
DAISY Nu el! Tu faci scandal...te rog, încetează!
TOM Să încetez? Înseamnă că ultima modă e să stai deoparte și să-l lași pe domnul Nimeni de Niciunde să-i facă curte soției tale. Ei bine, dacă vrei asta, nu mă băga pe mine în joc. În ritmul acesta o să se ajungă la căsătoriile dintre albi și negri.

JORDAN Aici toți suntem albi, Tom... Să schimbăm subiectul.
TOM Bine. Știu că nu sunt la curent. Eu nu organizez petreceri, ca tine. Să-ți faci casa cocină ca să ai prieteni.

GATSBY Vreau să vă spun ceva, prietene.
DAISY Te rog, frumos. Să mergem acasă. De ce nu mergem acasă, la naiba?
JORDAN Super idee. Haide, Tom! Plecăm - nimeni nu mai vrea să bea.
NICK Eu vreau! Noroc, Tom! Spune și tu noroc, la naiba!
TOM Spun, dar înainte de asta sunt curios ce vrea să-mi zică mister Gatsby.
GATSBY Bine. Soția dumneavoastră nu vă iubește, prietene. Și niciodată nu v-a iubit. Ea mă iubește pe mine.

TOM Acesta e nebun!
GATSBY Niciodată nu v-a iubit! Ați auzit? S-a măritat cu dumneavoastră pentru că se săturase să mă aștepte. Asta a fost greșeala sorții, dar în adâncul sufletului ei n-a iubit pe nimeni, în afară de mine!

DAISY (*se ridică*). Plecăm?
TOM Stai jos, Daisy! Vreau să aud și să știu tot ce s-a întâmplat și tot ce se întâmplă.
GATSBY V-am spus ce s-a întâmplat. S-a întâmplat ceva de ani de zile și n-ați știut nimic.

TOM (*spre Daisy*). Tu te întâlnești de ani de zile cu omul acesta?
GATSBY Nu, nu puteam să ne vedem, dar ne iubeam, prietene...și dumneavoastră nu știați nimic. Uneori râdeam de dumneavoastră când mă gândeam că nu știți nimic.

TOM Ești nebun! Nu știu ce s-a întâmplat înainte să o cunosc pe Daisy și nu văd cum v-ați apropiat de ea. Totul e o minciună. Daisy mă iubea când s-a măritat cu mine și mă iubește și acum.

GATSBY NU!
TOM BA DA! Și mai mult! O iubesc și eu chiar dacă, din când în când, sunt un nemernic și am câte o aventură. Mă întorc la ea și, în adâncul sufletului meu, o iubesc...

DAISY Ești un mizerabil!
GATSBY Daisy, nu are nici un rost, nu te mai gândi. Pur și simplu spune-i adevărul: că nu l-ai iubit niciodată! Și-o să dispară pe veci.

DAISY Păi cum aș putea să-l iubesc?
GATSBY Nu l-ai iubit niciodată...
DAISY Niciodată nu l-am iubit...
TOM Nici în Kapiolani?
DAISY Nici acolo!
NICK Nici în ziua când te-am dus în brațe de la Punch Bow ca să nu-ți uzi pantofii?
DAISY Te rog, încetează!!!(*Spre Gatsby*) Vezi, Jay...
GATSBY Daisy!

DAISY Vrei prea mult, Jay. Acum te iubesc! Nu e destul? Nu pot să schimb trecutul. Atunci l-am iubit, dar te-am iubit și pe tine.

GATSBY M-ai iubit și pe mine?

TOM Asta-i o minciună! Nici nu se gândea la dumneavoastră. Între mine și Daisy au fost lucruri pe care niciodată nu o să le știți și pe care noi niciodată nu o să le uităm.

GATSBY Vreau să vorbesc cu Daisy între patru ochi. Acum e emoționată și...

DAISY Chiar și așa nu pot să spun că nu l-am iubit niciodată pe Tom...nu-i adevărat.

TOM Bineînțeles că nu-i adevărat.

DAISY Apropo, asta nu mai are nici o importanță pentru tine.

TOM Bineînțeles că are importanță!

DAISY Nu are!

TOM De ce?

GATSBY Pentru că Daisy vă părăsește!

TOM Prostii! PRO-STII!

DAISY Ba da! Te părăsesc!

TOM Ea n-o să mă părăsească! Sunt sigur! Pentru că un escroc ca tine trebuie să fure un inel ca să-l pună pe degetul ei...

DAISY Nu mai suport! Vă rog să ieșim afară!

NICK În sfârșit! Era și timpul... (*O ia pe Jordan de mână și se ridică de la masă*).
Mister Gatsby, vă rog, asta nu e discuție între gentlemeni.

TOM Ce gentleman, la naiba? El e din banda lui Meyer Wolfsheim. Asta o știu clar!
Am făcut niște investigații...

GATSBY Puteți să faceți câte investigații vreți.

TOM El și Meyer vând alcool de contrabandă. Am bănuț încă de când v-am văzut și nu m-am înșelat.

GATSBY Da, și? Dar prietenul dumneavoastră, Walter Chase, n-a devenit partener în afacere?

TOM Și l-ați lăsat singur să intre la apă, nu? L-ați lăsat o lună în închisoarea din New Jersey. N-ar fi rău să auziți cum vorbește despre dumneavoastră.

GATSBY El a venit la noi după ce a dat faliment și era bucuros să câștige ceva, prietene.

TOM Încetează să-mi spui ”prietene”! Walter putea să vă dea în vileg la judecătorie, dar Wolfsheim l-a amenințat.

GATSBY Dacă așa spuneți.

TOM Și mai știu ceva! Ceva ce nici Walter n-are curaj să spună. Să continui?

GATSBY Cum vreți...

TOM Da sau nu?

DAISY Te rog, Tom! Nu mai suport!

TOM Bine, Daisy. Voi plecați spre casă... cu mașina lui, iar noi terminăm sticla asta înainte de a pleca.

Daisy stă nehotărâtă.

TOM Du-te, Daisy! N-o să te mai deranjeze. Și-a dat seama că flirtul lui s-a terminat. Numai puțin și vin și eu până la mașină. Mi-am uitat acolo trabucurile.

Nick și Jordan rămân, ceilalți pleacă.

JORDAN Pur și simplu e un nebun, un fantezist!
NICK Cine?
JORDAN Cum cine? Și de ce a făcut toate astea?
NICK O vrea pe Daisy!
JORDAN Păi n-a avut-o? Ce mai vrea? Tocmai când relația dintre Tom și Daisy își mai revenise. Ce-i trebuie mai mult, la naiba!
NICK Jordan, tu chiar gândești așa?
JORDAN N-ai văzut ce situație încurcată a creat?

Se aude motorul unei mașini care pleacă. Tom se întoarce cu o sticlă.

TOM Vreți? Jordan? Nick?
JORDAN Nu, mulțumesc. (*Iese*)
TOM Nick?
NICK Spune?
TOM Vrei?
NICK Acum mi-am dat seama! E ziua mea... Cifră rotundă.
TOM Păi și dacă nu bem acum, atunci când? (*Toarnă în pahare*).
NICK Să bem! Dar pentru ce? Vine vremea singurătății, a cheliei, a celor mai cunoscuți celibatari...
TOM În sfârșit, te-nsori și tu! Cred că a sosi clipa...
NICK Eu nu cred.
TOM De ce nu?
NICK Pentru că fetele bogate nu se mărită cu baiieți săraci. Dar nici băieții săraci n-ar trebui s-o facă. În fața mea e un drum necunoscut, o nouă decadă.
TOM Să bem pentru asta! (*Cântă singur "Happy birthday", ciocnește singur cu celelalte pahare și dă paharul pe gât*).

Se aude o mașină de poliție, scrâșnet de frâne, claxoane și țipetele unor oameni speriați. Nick alergă spre verandă.

NICK Accident!
TOM Asta-i de bine! În sfârșit, Wilson o să aibă puțin de lucru.
NICK Sperăm să nu fie victime.
TOM Să dea Dumnezeu!

Se aude mai tare larma de pe stradă, comentarii, sirena salvării. În dreptul verandei apare Willson, găfâind de atâta alergat și, după el, Jordan.

JORDAN Wilson!
WILSON O Doamne, o Doamne!
JORDAN Oprește-te Wilson! Wilson! Ce se întâmplă, la naiba!

Wilson cade în genuchi. Și își acoperă fața cu mâinile, clătînându-se înainte și înapoi.

TOM Se întâmplă ceva aici... Ei, Wilson, ce se întâmplă, prietene?
WILSON A lovit-o mașina!
JORDAN Tom, adu apă, repede!

Nick aleargă spre ușa din spate. Se aude cum anunță poliția la telefon. Tom coboară cu o sticlă cu whisky.

WILSON A ucis-o pe loc.
TOM Pe cine?
WILSON Pe Mirtyl. A ucis-o pe loc.
TOM Mirtyl?!
WILSON Nemernicul! Nici n-a oprit. O mașină galbenă mare.
JORDAN O, Doamne! Asta ne lipsea! Tom, adu apa odată, lasă whisky-ul! (*O ia la fugă pe scări după apă*).

Wilson ridică două degete.

WILSON Erau două mașini. Una venea înapoi, cea galbenă trecea încolo.
TOM Unde, încolo?
WILSON De-aici încolo. Atunci, ea a ieșit făcând cu mâna la mașina galbenă ca și cum voia s-o oprească și, exact când cele două mașini se intersectau, cea galbenă a lovit-o din plin... era un Rolls Royce galben.

Afară se aud sirene de poliție.

NICK (*din verandă*). A sosit poliția.

Tom îngenunchiază în fața lui Wilson și-l zgâlțâie de umeri.

TOM Wilson, vino-ți în fire, mă auzi Wilson?

Wilson își ridică capul și Tom îi șoptește.

TOM Ascultă bine, Wilson. În New York există un singur Rolls Royce galben. Tu știi al cui este.

JORDAN (*coboară cu apa și Tom îl stropește pe Wilson pe față*). Wilson, scoală-te, te rog! A sosit poliția, mă auzi? Trebuie să te-ntorci acolo, trebuie. (*Îl scot afară și se-ntorc la masă*).

TOM Nemernicul! Nenorocitul! (*Umple un pahar și-l dă pe gât. Începe să plângă. Se scoală brusc și pleacă. Afară se aude mașina lui, pornind.*)

JORDAN Așteaptă, Tom! Vin cu tine. Nu mai pot să stau aici.

Aleargă după Tom fără să-și ia la revedere. Mașina pleacă.

TABLOUL NOUĂ

Nick e pe verandă. Gatsby intră din întuneric.

GATSBY Mister Carraway.
NICK Mister Gatsby. Dumneavoastră aici?

GATSBY Ați aflat ce s-a întâmplat?
NICK Da.
GATSBY E moartă?
NICK Da.
GATSBY Așa credeam și eu. I-am spus și lui Daisy. Era mai bine dacă lovitura venea dintr-o dată. Ea s-a comportat destul de bine.
NICK Cine?
GATSBY Daisy. A depășit șocul...
NICK Aha...
GATSBY Am mers pe o stradă laterală și am lăsat mașina în garaj. Cred că nu ne-a văzut nimeni, dar nu-s sigur.
NICK Cred că vă-nșelați.
GATSBY E posibil. Cine e femeia?
NICK Se numește Mirtyl Wilson. Soțul ei are un service auto.
GATSBY Da. Oricum, nu mai contează.
NICK Dar cum s-a întâmplat, la naiba!
GATSBY Păi... am încercat să trag de volan.
NICK Daisy conducea?

Pauză.

GATSBY Bineînțeles, o să spun c-am condus eu. Când am plecat de la tine, era foarte tulburată și a vrut să șofeze ca să se calmeze.
NICK Tom știa că ea e la volan?

Gatsby a dat pozitiv din cap.

GATSBY A venit să-și ia trabucurile și a văzut-o la volan când am plecat, dar sper să tacă. Femeia aia, săraca, fugea spre noi exact când am ajuns lângă mașina cealaltă. Mi s-a părut că voia să ne oprească: a crezut că suntem cunoștințe de-ale ei. Daisy a virat la stânga ca să n-o lovească, dar s-a apropiat de mașina care venea din celălalt sens, a pierdut controlul și a virat din nou spre femeie. În secunda când am pus mâna pe volan, am simțit lovitura.
NICK A murit pe loc.
GATSBY Nu-mi povesti, prietene!
NICK De ce naiba n-ați oprit?
GATSBY Din șoc, Daisy a apăsat pe acceleratorul de viteză, eu am tras frâna de mână, ea a căzut în brațele mele și-am continuat să conduc. Sper până mâine să-și revină. Mi-e teamă să n-o sâcâie Tom pentru scandalul de azi.
NICK Nu cred. Acum el nu se gândește la ea deloc.
GATSBY Mă uit spre ferestrele lor. Dacă se întâmplă ceva am stabilit ca ea să stingă lumina și apoi s-o aprindă iar.
NICK Și cât timp o să vă uitați?
GATSBY Toată noaptea, dacă trebuie.
NICK Trebuie să părăsiți New York-ul. Probabil va fi căutată mașina.
GATSBY Să plec acum?
NICK Mergeți o săptămână la Montreal.
GATSBY Nu pot! Nu pot să o las pe Daisy singură. Tot ce-am făcut a fost pentru ea. Fără ea totul își pierde sensul.

NICK Gândiți-vă bine. Acum sunteți puțin agitat.
GATSBY Da, știu. Au fost momente când Daisy nu răspundea visurilor mele. Pentru că m-am aruncat în iubirea asta cu o patimă mare și o scriam cu orice pană albă pe care o găseam. Nici un foc, nici o putere nu pot să distrugă ce creează un duh visător.
NICK Se luminează de zi.
GATSBY Bine, prietene, te las! (*Se ridică*).
NICK Vă sun pe la prânz. Presupun că și Daisy o să sune.
GATSBY Sper. (*Pleacă*).
NICK Mister Gatsby?

Gatsby se oprește și se-ntoarce.

NICK Toți oamenii de-aici sunt răzvrățiți. Dumneavoastră sunteți mult mai mare decât ei toți la un loc.

Gatsby iese. Se aude o împușcătură.

NICK (*tipă*). Mister Gatsby?

Apare tremurând Wilson cu un pistol în mână.

NICK Wilson?!

Wilson ridică încet pistolul. Și-l îndreaptă spre cap.

NICK Opriți-vă, Wilson.

Wilson iese. Se aude o altă împușcătură.

EPILOG

Nick la telefon, în casa golită de mobilă. Lângă el sunt geamantanele făcute.

NICK Alo? Familia Pole? Ne-am întâlnit la Mister Gatsby. Cu siguranță ați aflat din ziare. Măine e înmormântarea lui. Poftim? N-ați fost așa de apropiați... da, scuzați-mă.

Formează alt număr de telefon.

NICK Alo? Familia Mulready? Ne-am văzut la Mister Gatsby. Sigur ați aflat din ziare, mâine e înmormântarea. Poftim? Nu-lcunoașteți personal? Da.

Formează alt număr .

NICK Alo? Mister Hammerhead ? Ne-am întâlnit la Mister Gatsby. Sigur ați aflat din ziare. Poftim? Sunteți ocupat... da, scuzați-mă.

Formează alt număr de telefon.

NICK Alo!Alo!Alo? La naiba! Toți au scuze. Dar o să vină cineva prietene, nu-ți face griji. N-o să pleci din lumea asta singur, cum ai trăit. Ai încredere în mine. O să-ți aduc pe cineva.

Formează iar.

NICK Alo? Miss Jordan, vă rog! Alo Jordan, slavă Domnului! Te caut de-o veșnicie. Cred c-ai aflat deja, mâine e înmormântarea lui Jay... e oribil într-adevăr. Da. Sper foarte mult să te văd măcar pe tine acolo. Deocamdată sunt singurul care o să vină. Și înainte veneau cu sutele. Da, da, am înțeles. Ești în turneu. Am sunat la o sută de persoane din agenda lui și toți s-au eschivat... Știi cumva ceva despre Tom și Daisy? Nu răspunde nimeni, de când s-au despărțit în seara aia de coșmar... Au plecat... au lăsat vreo adresă? N-au spus când se-ntorc? Nu... Ai vreo bănuială unde sunt? Cum aş putea să iau legătura cu ei? Nu știi... Bine. Succes în turneu... Da, da, bineînțeles... O să ne vedem într-o zi.

Închide. Sună telefonul.

NICK Da? Vă ascult...cine? Slage? Da. N-a venit nici o telegramă. Cine a dat-o în bară? Tânărul Parke? L-au prins cu 2 milioane? Când a depus atâta la ghișeu? Alo? La telefon nu e Gastby...mister Gatsby a murit...da....mister Gatsby a murit,a murit!!! Alo? Alo?

Se aude soneria de la intrare. Nick deschide repede ușa.

WOLFSHEIM Mister Carraway?

NICK Da...spuneți?

WOLFSHEIM Mă numesc Wolfsheim. Am fost prieten cu mister Gatsby.

NICK Poftiți! Acum, din păcate, el e mort...

WOLFSHEIM Nu pot să cred...pur și simplu. Este cel mai mare șoc din viața mea. Gestul nebunesc al omului ăluia trebuie să ne pună pe toți pe gânduri.

NICK Ați fost cel mai bun prieten al lui și sper ca măcar dumneavoastră să veniți la înmormântare.

WOLFSHEIM Da într-adevăr, nu pot să-mi vin în fire, dar nici nu pot să mă implic în chestia asta.

NICK În care chestie?

WOLFSHEIM Cum să vă spun...când cineva e ucis e mai bine să stai deoparte. Uite acum trei ani l-au ucis pe Rosy Rosenthal.

NICK Rosenthal?

WOLFSHEIM L-ați cunoscut?

NICK Din ziare. Îmi amintesc cazul.

WOLFSHEIM Da. Eram șase și Rosy a mâncat și băut cu noi. L-au burdușit cu trei încărcătoare de gloanțe și au fugit cu automobilul.

NICK Patru din ei au ajuns pe scaunul electric, cred.

WOLFSHEIM Cinci cu Baker. Asta e. De abia am scăpat. Procese, jurați, condamnări. De aceea stau deoparte. Când eram tânăr era alceva. Dacă-mi murea un prieten

stăteam cu el până la sfrârșit. Poate că sună sentimental, dar așa era...până la sfârșit. Ce pot să spun despre un om mare ca mister Gatsby? Dumneavoastră l-ați cunoscut?

NICK Da. Într-un fel. De două luni.

WOLFSHEIM Era un om corect. Educat, cu prezență.

NICK Da.

WOLFSHEIM Studiase la Oxford.

NICK O, da.

WOLFSHEIM Ați auzit de Universitatea din Oxford?

NICK Am auzit...

WOLFSHEIM E cea mai renumită universitate din lume.

NICK Îl cunoașteți de mult pe Gatsby?

WOLFSHEIM L-am cunoscut exact după război. Imediat mi-am dat seama că e un om refinat. Un om pe care poți să-l inviți acasă fără grijă, să-i faci cunoștință cu mama ta sa și chiar cu sora ta.

Nick e de acord.

WOLFSHEIM Vă uitați la butonii mei?

NICK Da...sunt originali.

WOLFSHEIM Sunt copii minunate după măselele omenești.

NICK Interesantă idee.

WOLFSHEIM Lucruri din trecut. Nu sunt superstițios, dar îi port pentru orice eventualitate. Da, Gatsby era foarte politicos cu femeile. Niciodată nu s-a uitat în ochii femeilor partenerilor lui.

Nick dă din cap.

WOLFSHEIM Îmi amintesc când l-am văzut prima dată. Tocmai ieșise din armată. Era tot acoperit cu medalii de război. Era așa de sărac încât se îmbrăca cu uniforma pentru că n-avea bani de haine. L-am văzut în cazinou. Venise să-și caute de lucru. Nu mâncase de două zile. "Veniți să luăm masa împreună", i-am spus. Într-o jumătate de oră a mâncat de 20 de dolari.

NICK L-ați ajutat la început?

WOLFSHEIM L-am ajutat, spui? Păi eu l-am făcut domn. L-am ridicat din țărână. Mi-am dat seama că așa cum era atrăgător, cu bun simț și cu educație la Oxford, mi-am dat seama că o să facem treabă bună. Am fost nedespărțiți. Dar nu agreea banii. Vedeți în ei numai un pedestal pentru lucruri mai mărețe. Era idealist și la noi rezistă numai realitățile. Acum știți de ce n-o să vin eu la înmormântare.

NICK Înțeleg domnule Wolfsheim...

WOLFSHEIM Văd că sunteți un tânăr inteligent. Ați făcut colegiul?

Nick dă pozitiv din cap.

WOLFSHEIM Da... (oftează). Să apreciem omul cât este în viață și nu când a murit. Pofțiți cartea mea de vizită. Poate ne mai întâlnim când se liniștesc lucrurile aici.

Lasă cartea de vizită și iese. Nick o ia și se uită indiferent, după care aruncă o privire spre fosta casă a lui Gatsby. Larma crește treptat. Se aude acordajul instrumentelor din orchestră. Larma e tot mai tare. Orchestra începe să cânte o melodie alertă și vivace și petrecerea continuă cu mare veselie.

FINAL

Traducere: Perveli Nikolov Vili